

РІК LXXI, Ч. 12

ГРУДЕНЬ – 2014 – DECEMBER

№ 12, VOL. LXXI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXI ГРУДЕНЬ Ч. 12

Головний редактор – Лідія Слиж
Англомовний редактор – Олесья Валло
Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Святослава Гой-Стром, Вірляна Ткач,
Оленка Шкробут, Петруся Савчак,
Лариса Дармохвал (Україна)

ISSN 0740-0225

UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXI DECEMBER № 12

Editor-in-chief – Lidia Slysh
English-language editor – Olesia Wallo
Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Sviatoslava Goy-Strom, Virlana Tkacz,
Olenka Shkrobut, Petrusia Sawchak,
Larysa Darmokhval (Ukraine)

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лідія Слиж. Христос Рождається!	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	2
Михайло Михайлинин. Вітання з 70-літтям “Нашого Життя”	3
CFC Campaign	3
UNWLA Establishes Aid to Ukrainian War Victims Program	4
Лідія Слиж. До 1-ої річниці Майдану (Інтерв'ю)	5
Світлана Сміх. “Великий чернець і народолюбчець”	9
Марія Фуртак. Допомога пораненим героям України	10
Д-р Лариса Залеська Онишкевич. Призабута літературна постать: Леся Верховинка	11
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views	15
Marianna Zajac. Remembering and Supporting... the UNWLA	16
Зміст LXXI річника	17
Subject Index to Volume LXXI – 2014	20
Лідія Слиж. Відзначення 81-ї річниці Голодомору 1932-33 рр.	21
Доброчинність	22
Діяльність округ та відділів СУА	25
Михайло Михайлинин. Матінко Божа, захисти і збережи нашу Рідну Україну	32
Ihor Magup. A Common Malfunctioning Organ—the Thyroid Gland ...	33
Святослав Левицький. Лис Микита від Святого Миколая	34
Наше харчування	36

На обкладинці: Катерина Кричевська-Росандіч, Колядники.

On the cover: Kateryna Krychevsky-Rosandich, Carollers.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: Оля Стасюк

Канцелярійні години: вівторок, середа, четвер – 11 – 7

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY – there is no charge.
- There is no charge for MEMORIAL NOTICES and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all ARTICLE submission is the 10th of each month.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2014 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

UNWLA / *Our Life*

203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

Administrator: OIha Stasiuk

Office hours: T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal letters. Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

Христос Рождається!

*Вітаємо членство Союзу Українок Америки, їхні сім'ї
та читачів журналу «Наше Життя»
з Різдва Христовим і Новим Роком!*

*Нехай Новонароджений Спаситель зішле Господнє Благословення
на українців як в діяспорі, так і в Україні!*

Головна Управа СУА і редакція журналу «Наше Життя»

Ось і завершується 2014 рік, який був багатим на різні ювілеї: 130-ліття українського Жіночого Руху, 70-ліття журналу «Наше Життя», XXX-ої ювілейної Конвенції СУА, ювілеї окремих відділів СУА. Для світового українства це був рік 200-их роковин Великого Кобзаря Тараса Шевченка.

Наш журнал гідно висвітлював протягом року всі ці визначні дати. Редакція журналу отримувала багато прекрасних матеріалів і з Америки, і з України. Завдяки електронному архіву «Нашого Життя» багато науковців цікавляться матеріалами, що публікуються в журналі і присилають свої цікаві дослідницькі статті про життя і діяльність видатних жінок-українок. Багато з цих імен були забуті історією і лише в незалежній Україні отримують заслужене визнання. Я щиро дякую всім авторам, дописувачам за активну співпрацю з нашим журналом. Чекаємо від Вас нових цікавих матеріалів про визначних українських жінок як минулого так і сьогодення. Адже журнал «Наше Життя» є для жінок і про жінок.

В історію України 2014 рік увійде як рік пробудження національної свідомості українського народу; як рік, який приніс українцям почуття господаря на своїй, Богом даній землі; як рік, коли кожен українець відчув відповідальність за свою державу, за її майбутнє. І знаковим є те, що всі ці зміни у свідомості українського народу відбулися якраз в Ювілейному році Нашого Пророка. Адже своїми геніальними творами Тарас Шевченко вчить нас, як треба здобувати волю. Уважно читаймо кожен твір нашого генія і ми зрозуміємо, що лише у боротьбі здобувається воля і незалежність.

22 роки українцям здавалося, що вони живуть у вільній, незалежній державі. Ми тішилися, що незалежність прийшла до нас без жодної краплі крові. Але це була лише ілюзія. Наш Пророк вказує нам, по якому шляху треба йти до повної перемоги над ворогом:

...Не жди сподіваної волі –
Вона заснула: цар Микола
її приспав. А щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух сталить,
Та добре вигострить сокиру,
Та й заходиться вже будить...

Якраз в ці важкі часи український народ ціною крові і життя своїх героїв здобував справжню волю і справжню незалежність України.

Союзняки Союзу Українок Америки всім серцем і наполегливою працею підтримують український народ в його справедливій боротьбі. Найновішу акцію СУА «Допомога жертвам Української війни гідності» членки нашої організації сприйняли з великим розумінням її важливості. Зробімо Різдвяний подарунок у вигляді пожертви на допомогу пораненим, калікам, сім'ям загиблих Героїв України. Таким способом ми принесемо велику користь Україні. Будьмо щедрими! А винагорода прийде, коли

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син і буде мати,
І будуть люди на землі.

*Лідія Служ,
головний редактор.*

Абсолютний контраст подій у Німеччині в порівнянні з Україною в останні дні листопада виглядає іронічно. У Німеччині, у неділю, 9 листопада 2014 року місто Берлін святкувало 25-у річницю падіння Берлінської стіни, у супроводі параду, кольорових лямп, освітлених надувних кульок уздовж дев'яти миль, де колись стояла стіна, поділяючи місто на капіталістичний захід та комуністичний схід. Падіння стіни у 1989-му стало одним із найбільш промовистих символів революцій, що пронеслися комуністичними країнами Східної Європи і в результаті оповістили закінчення Холодної війни. Саме цей колапс вресіт-ресіт проклав шлях до проголошення Україною незалежності у 1991 році.

І водночас, коли очі світу були звернені на святкування з приводу падіння Берлінської стіни чверть століття тому, події в Україні у листопаді 2014-го були сповнені смутку та великої загрози. Україна була під тиском, схід її – під атакою, і над самим її майбутнім нависла небезпека. В той момент, коли я пишу ці рядки, ситуація набуває обертів, оскільки танки та воєнне спорядження підводяться до кордонів з Україною з боку північного сусіда. Ця криза, вочевидь, об'єднала українців в Україні та повсюдно в діяспорі. Волонтерська діяльність в межах самої країни досягнула незнаного раніше рівня, а зарубіжні організації ініціюють політичні та соціальні акції на підтримку України. Як було оголошено в пресі, США долучилася до всіх цих ініціатив через створення програми США «Допомога жертвам Української війни гідності», метою якої є необхідна допомога пораненим та їх сім'ям, з наголосом на довгострокову перспективу – іншими словами, на реабілітацію цих поранених. Ласкаво запрошую вас читати статті, присвячені цій темі (Пресове повідомлення США «Допомога жертвам Української війни гідності» на сторінці 4 та статтю лікаря Марії Фуртак на сторінці 10) та разом з нами допомагати жертвам, що пережили спустошення цієї «війни».

Протягом минулих місяців США продовжував співпрацю з двома інституціями, з якими нас єднає багато ниток – з Українським музеєм у Нью Йорку та Українським католицьким уні-

верситетом у Львові. Так, наприкінці вересня Український музей придбав досить багату на експонати етнографічну колекцію, що репрезентує більшість теренів України. Ця покупка збільшує і збагачує фонди музею, роблячи його одним із найвизначніших етнографічних колекцій поза межами України. Варто згадати, що у 1933 році США брав участь у Світовій виставці в Чикаго, що представляла багато видів українського народного мистецтва. Ці етнографічні вироби були закуплені Союзом Українок Америки в Кооперативи українського народного мистецтва у Львові. Колекція українського народного мистецтва Союзу Українок Америки доповнювалася і зростала протягом років. Різні відділи США випозичували експонати музею для своїх культурних заходів, щоб інформувати спільноти повсюдно у Сполучених Штатах про багатющі культурні надбання України. На час відкриття музею у 1976 році етнографічна колекція США налічувала понад 800 артефактів, і це стало основою першої музейної виставки. Тому природно, що напередодні своєї дев'ятдесятої річниці саме США став головним спонсором (\$10,000) цієї останньої покупки, аби забезпечити розвиток і збагатити первісну колекцію США. Це був дуже знаковий жест з боку США як засновника Українського музею та як покупця першої етнографічної збірки, яку виставили у музеї.

А щодо другого партнера – йдеться про Український католицький університет у Львові – то Лекторій жіночих студій з його координатором в Україні, Галиною Теслюк, продовжує пропонувати нові ідеї та розвивати нові проекти, які свідчать про важливість програми. Програма становить серію відкритих лекцій, що їх читають запрошені молоді науковці. Протягом кількох останніх місяців Галина Теслюк зустрілася з представниками різних факультетів УКУ – богословами, філософами, соціальними педагогами, істориками, а також із колегами з Львівського національного університету імені Івана Франка, щоби опрацювати програму на 2015-2017 рік. Галина і її співробітники також запропонували створення окремого веб-сайту Лекторію, а також зібрання усних історій відомих жінок, що брали участь у Майдані та були або є залучені до гарячих подій на Східній Україні. Кінцевим результатом цього проекту, як плянується, буде серія відео, що можуть бути використані в академічних та соціальних колах та доступні на веб-сайті Лекторію. Екзекутива США підтвердила фінансування цих двох проектів і очікує оновленої інформації зі Львова.

Протягом благословенного різдвяного періоду нехай наші серця будуть сповнені любов'ю, співчуттям, терпимістю, миром і радістю! Нехай цей різдвяний час зробить нас ближчими до всіх тих, кого ми високо цінуємо у наших серцях!

У цей час Різдва, час ділення, коли ми всі благословенні теплом у наших домівках та родин, а так багато людей терплять в Україні, ми наперед вдячні вам за підтримку програми СУА «Допомога жертвам Української війни гідності».

Ukrainian National Women's League of America, Inc.

With a 90-year history as a premier response organization in humanitarian aid to needy Ukrainians throughout the world.

Help us help the innocent victims of war in Ukraine by providing medical care, as well as physical and psychological rehabilitation.

War devastates lives.

Help us rebuild lives in **UKRAINE!**

CFC #10325
UNWLA

UNWLA | Ukrainian National Women's League of America

UNWLA 203 2nd Ave, New York, NY, 10003-5706

www.UNWLA.org

Лист з України...

Дитячий будинок для неповносправних дітей-сиріт «БОЖИЙ ПРОМІНЧИК»

місто Бережани, Тернопільська область. Україна.

Від усього серця ми з нашими вихованцями, дітьми-сиротами з особливими потребами щиро вітаємо Вас з прекрасним 70-літнім Ювілеєм Вашого журналу «Наше Життя»! Прийміть у подарунок привітні дитячі усмішки, любов чистого дитячого серденька і наші дружні, люблячі молитви за усіх Вас.

Дякуємо Богові за дар Вашого життя, за Вашу багаторічну працю для рідної Церкви та Українського народу в Америці і на Батьківщині. Своім жертвним служінням Богові, ближньому та рідній Україні вже цілі покоління в Америці освятили і примножили золоті сторінки Вашого славного журналу і СУА.

Вітаючи Ваш журнал з чудовим ювілеєм, ми бажаємо Редакції та СУА міцного здоров'я, творчого натхнення, великого людського щастя, Божого благословення на Многії та Благії Літа! В Україні знають і дуже цінують велику працю Союзу Українок Америки. Нехай на усіх Ваших стежинах, дорогі Союзанки, творці журналу «Наше Життя» оберегом буде добрий український дух, який ніколи не дасть Вам забути святої землі батьків. Нехай Господь Бог благословить Союз Українок Америки і журнал «Наше Життя» на довголітні, завжди успішні, благодійні справи в ім'я рідної організації та на славу рідної, квітучої і завжди миротлюбної Неньки-України!

Прийміть наші вітання з України, біля квітів, які ми з дітьми виростили своїми руками.

UNWLA ESTABLISHES AID TO UKRAINIAN WAR VICTIMS PROGRAM

The Ukrainian National Women's League of America (UNWLA) announces the launching of its humanitarian Aid to Ukrainian War Victims Program by funding the shipment costs of a container of the following medical equipment to Ukraine: anesthesia machine Ohmeda Excell 2105e (Serial # AMAY0155) with attached Ohmeda 7800 ventilator; HP monitor model M109413 (Serial # 3527184264); operating room table, Bovie Machine-electro cautery, blanket heater, x-ray table and 41 large boxes of surgical supplies procured by Dr. Gennadiy Fuzaylov of Doctors Collaborating to Help Children (DCtoHC) and donated by Boston-area hospitals. Simultaneously, the UNWLA dispersed almost \$10,000 to help war victims in Poltava, Kolomyia, and L'viv. The UNWLA has also (through DCtoHC) purchased trauma supplies at the cost of \$35,000, which will be sent within a week of this release to help wounded servicemen. In addition, on September 17, 2014, \$5,000 in financial aid was distributed to the wounded in Kyiv and Dnipropetrovsk hospitals.

WHAT IS THE UNWLA'S HISTORY OF HUMANITARIAN AID?

The UNWLA has a 90-year history as a reliable and trustworthy donor of humanitarian aid to Ukrainians wherever they may live. It is a tax-exempt 501.3c charitable organization, and as such, may not help with armaments, military supplies, or support for military institutions. Therefore, aid has been sent to individual wounded soldiers and their families as well as other civilians affected by the war. These monetary grants and material supplies were clearly targeted for medical assistance, sustenance, and other humanitarian support. Since its founding in 1925, by visionary Ukrainian women, the UNWLA has been a premier response organization in aid to Ukrainians in need. Through its broader Social Welfare Program, the organization has contributed, among other causes, funds for domestic disaster relief through the Red Cross; repeatedly for flood victims in western Ukraine; long-term support for victims of the Chernobyl nuclear disaster; educational programs that promote health and safety such as aid to pediatric burn victims in Ukraine and the proposed Burn Prevention Campaign in Ukraine; the UNWLA Chernobyl Fund contributed \$200,000 toward the purchase of a magnetic resonance imaging (MRI) unit for the Kyiv Clinical Center for Trauma and Emergency Medicine; besides thousands of dollars in medical and surgical supplies, the UNWLA purchased 4 blood analyzers at the cost of \$126,000 for the Regional Pediatric Hospital in L'viv (now Hospital # 10); through its Books for Ukraine Program the doctors in this hospital received invaluable medical books for their teaching program; and more recently, the UNWLA delivered over \$100,000 in humanitarian aid to the wounded on the Maidan.

WHAT ARE THE GOALS OF THE AID TO UKRAINIAN WAR VICTIMS FUND?

It is intended that the humanitarian Aid to Ukrainian War Victims Fund will contribute to the immediate and long-term needs of both the wounded warriors as well as civilians injured in the war for dignity, and who will need support to ensure they are able to live as rewarding and independent a life as possible.

The goal and challenge of the proposed project is to identify patients, help provide medical and surgical care, treat them, and enable their physical and emotional rehabilitation.

We ask you to join us and support the UNWLA's new chapter of its important humanitarian work. Your tax-deductible donation to our program will go directly to help the victims of war, for the recovery of their lives and their livelihoods.

Information: Please contact UNWLA Social Welfare Chair, Lidia Bilous at Lidia@Bilous.net

HOW TO CONTRIBUTE: Make checks payable to "UNWLA War Victims Fund" and mail to:
The UNWLA, 203 2nd Avenue, New York, NY 10003-5706

TO CONTRIBUTE BY PAY PAL, GO TO "Contribute Today" on our web site: <http://www.unwla.org>
Do not forget to note that the donation is for the UNWLA War Victims Fund.

Thank you for your generous support!

War devastates lives. Donate now. Help us rebuild Ukrainian lives!

Інтерв'ю Людмили Філіпович,

д-ра філософії, професора, завідувача Відділу історії релігії та практичного релігієзнавства Відділення релігієзнавства Інституту філософії Національної академії наук України (НАНУ), автора книги «Майдан і Церква»

Лідія Слїж і Людмила Філіпович.

– Пані Людмילו, поділіться з нашими читачами своїми особистими переживаннями і почуттями, як учасниця Майдану, а також Вашими спостереженнями, як міняв Майдан людей?

Від початку Майдану вже пройшов рік. Нахлинули інші події, які затьмарили гостроту вражень від Майдану, але для тих, які там стояли, це як зараз для тих, хто воює, історія поділена на до і після, на рух вперед чи назад – повернення в совєтську добу і панування януковичів чи стрибок в Європу, в цивілізований світ, де верховодить демократія і право.

Майдан став результатом різноманітних явищ і процесів: невдоволення, надії, самоусвідомлення, духовного народження, солідарності, побратимства, навіть гніву. Але це був народний, а не партійний протест, це був духовний, а не конфесійний Майдан, це був не деструктивний, а креативний простір, де виникали тисячі творчих ініціатив, де люди поріднилися в дусі, в думках, в очікуваннях, в спільній справі – протистояти злу, темряві, ворожій владі, ганебним умовам життя. Одним словом – велика Революція, індивідуальна і спільнотна, внутрішня і зовнішня, Революція Гідності. Ми себе заповідали, чим викликали повагу з боку всього світу. Крім тих, які налякані такими кардинальними історичними подіями і можливістю їх повторення в своїх країнах. Майдан доформував нас, українців, як

політичну і духовну націю через посилення в кожному з нас отієї колективної субстанції, яка зветься українськість. Кожний з нас нарешті став в усій повноті українцем. Хто хотів напитися живильної води з Майданівського джерела, той вгамував спрагу, той ожив і живе досі в Україні та Україною. А хто не захотів чи не зміг – блукає в «Русском мире», втративши і свої цінності, і чужих не набувши.

– Відколи Україна отримала незалежність, постало питання про створення Єдиної Помісної Української Церкви. Чи має Майдан вплив на позитивне вирішення цього питання?

Єдина Помісна Православна Церква – це проект на майбутнє, це важка довготривала обоюдна праця всіх православних християн не тільки в Україні, але й за її межами. Були спроби об'єднатися, але невдалі. Замало бажання лідерів церков, єдності має прагнути вся церква, тобто і миряни, і духовенство. Навіть на початок Майдану православні церкви в Україні не були готові до такого кроку, оскільки в УПЦ ідентифікаційні процеси відбувалися дуже повільно. Майдан прискорив самовизначення всередині церкви, до крайності поляризувавши різні позиції, які так талановито убалансовував митрополит Володимир Сабодан. Але епоха Володимира завершилася, змінивши основний дискурс церковного розвитку. Нині при владі в церкві жорсткі керівники, що чітко орієнтовані на Москву, на РПЦ, які замість м'якої і дозвольної політики митрополита Володимира, йдуть шляхом радикальної фундаменталізації, консерватизації, православізації життя віруючих. Якби не війна, яка вже забрала стільки людей і зараз вимагає нових і нових ресурсів, Майдан міг би позитивно вплинути на порозуміння між різними православними юрисдикціями, і такий процес там почався як зближення простих віруючих та їхніх духовних пастирів у формі спільних молитов, фінансової підтримки та соціальної допомоги всім, хто потребував опіки, незважаючи на віросповідність. В Михайлівському соборі оперували хірурги з УПЦ МП, від провокацій із захопленням Печерської

З ВІРОЮ У НОВИЙ ДЕНЬ

Лікар полку «АЗОВ» Лікрій.

*Глядачі виставки
Руслана Гануцака
в Українському музею
в Нью Йорку.*

В'їзд в м. Маріуполь.

Лаври захистили і греко-католики, і православні Київського патріархату. На Майдані не питалися, до якої церкви ти належиш, Бог чув молитви всіх. І не тільки християн, але й юдеїв, і мусульман. А от тепер невідомо, коли Росія відновить довіру з боку України, невідомо, коли українці назвуть росіян своїми братами, невідомо, коли православні церкви в Україні помиряться, не кажучи вже про об'єднання. Але рух треба продовжувати, треба людям допомогти пізнати ту правду, яка їх визволить.

– Ми маємо багато прикладів ворожої діяльності УПЦ Московського патріархату в Україні? Яка роля вчених-релігієзнавців НАНУ у висвітленні і розповсюдженні серед населення правди?

Науковці не займаються пропагандою, підтвердженням чи спростуванням якихось подій. Вони досліджують їх, аналізують різноманітні джерела, висловлювання, документи. У своїх книжках вчені прагнуть донести правдиву інформацію історичного, соціологічного, феноменологічного характеру до тих, кого це цікавить. Ми не є в структурі якоїсь ідеологічної чи партійної машини, тому не займаємося розповсюдженням та інтерпретаціями новин на користь якоїсь політичної чи конфе-

сійної сили. Хоча ретельно збираємо інформацію, фіксуємо, узагальнюємо, публікуємо наші аналітичні матеріали.

Недавно вийшла колективна монографія «Русский мир» Кирила не для України». Завершили видання 10-томної «Історії релігії України». Працюємо над Українською релігієзнавчою енциклопедією. Хоча висловлені нами оцінки релігійних явищ в тих книжках, без сумніву, емоційно забарвлені, оскільки ми – **українські** вчені, але це не має заважати їх науковості, об'єктивності, позаконфесійності, толерантності. За 20 років ми видали біля 400 книжок про історію релігій, про характер української релігійності, про державно-церковні відносини в Україні і світі та багато ін. Частина з них, до речі, є в бібліотеці Конгресу США завдяки старанням Юрія Добчанського. Ми би хотіли, щоб наші книжки читалися не тільки в Україні, але й за її межами, щоб про наш добробок знали не тільки наші колеги та студенти з України, але і з Америки. Саме тому ми відкриті до співпраці в сфері наукових досліджень, перекладу важливих наукових праць, викладання, читання лекцій тощо. Чекаємо вас в Україні, в Національній академії наук, в нашому Відділенні релігієзнавства.

Від редакції: У питанні придбання книги «Майдан і Церква», організації фотовиставки та показу фільмів Руслана Ганущака звертатися по тел.: 917-434-8251 (Ірина) fund.frac@gmail.com

Інтерв'ю Руслана Ганущака,

волонтера, військового кореспондента полку «АЗОВ»

– Пане Руслане, свою волонтерську діяльність Ви почали ще на Майдані? Що привело Вас на Майдан?

Чесно кажучи, не було часу задумуватися над цим питанням. Я серцем відчув, що моє місце там. Я зрозумів, що далі так жити не можу і хочу, щоб моя сім'я жила у європейській вільній демократичній державі. Зібрав свій наплечник і поїхав до Києва, як і тисячі інших таких самих, як я. Спочатку мене призначили в сотню колишніх радянських воїнів, які воювали в Афганістані (так звані афганці). Ми працювали вночі, слідкуючи за порядком на Майдані. Але згодом я зрозумів, що тут твориться нова сторінка історії України і я, як журналіст, повинен відображати ці події. Поїхав додому, взяв свою камеру і повернувся на Майдан. Перевагу віддав незалежному телебаченню, щоб мати змогу об'єктивно висвітлювати всі події.

Я зняв інтерв'ю з Сергієм Нагояном (який потім першим став героєм Небесної Сотні), де він деклямував уривок з поеми «Кавказ» Т. Шевченка. Пізніше я зняв унікальні кадри, які свідчать про те, що в ту жахливу ніч 20 лютого 2014 р. військові стріляли в беззахисних мирних майданівців з вогнепальної зброї. Падали перші вбиті і поранені. Тепер ці матеріали знаходяться в Генеральній прокуратурі України і маю надію, що допоможуть слідству. Як колишній альпініст, я часто вилізав на верхівку ялинки, з якої видно було все, як на долоні.

Весною, коли почали формуватися в зоні АТО перші батальйони Національної Гвардії, я став військовим кореспондентом батальйону «АЗОВ», в якому є багато моїх земляків з Івано-Франківська і який вже переріс в полк. Середній вік бійців – 25 років, а багато з них має по 18-19 років.

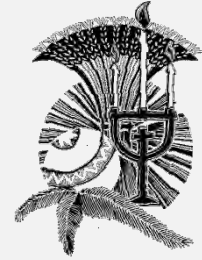
Автор невідомий

Бог Предвічний

Різдвяна ніч! Ясна, свята! Чудесна ніч, незбагнута.
Он між планетами вгорі – блиск небувалої зорі,
Вібрує в небі гімн космічний – стихійна пісня **Бог Предвічний!**

Різдвяна ніч! І ось мій Край замарив знов про Божий Рай!
І щастя тихого в сім'ї бажають знов брати мої.
Я чую, Край мій героїчний, як все співає **Бог Предвічний!**

Співайте! Заглушіть жалі. Хваліте правду на землі!
Лелійте віру молоду, що об дзвінку цю коляду
Зламає Ірод меч зловісний. Кріпіться! З нами **Бог Предвічний!**

– Чи відчуваєте Ви страх, коли бачите, що життя може обірватися кожної хвилини?

Я не мав страху, коли був під Іловайськом, де точилися запеклі бої. Я знав, що не загину, бо мав на собі мамину вишиванку. Страху не мають і ті бійці, які там знаходяться. Знаєте, що їх рятує? Тверда віра в нашу перемогу, в перемогу ПРАВДИ. З усмішкою на устах загинув відважний хлопець з Волині Хома, який завжди був на передовій лінії фронту, бо твердо вірив у нашу перемогу.

А наш лікар Лікрій (його псевдо походить від слів **лікар і рій** – псевдо його прадіда), який рятує життя поранених бійців, розповідав, що його благословила і мама, і дружина, коли він вирішив йти боронити свою землю. Вони йому сказали: «Ти там важливіший, а ми вдома якось дамо собі раду».

Пам'ятаю, як на першому вічі в Маріуполі було не більше, як 100 осіб, які нас підтримували. На другому вічі зібралось вже кілька сотень, а на третьому – кілька тисяч. Жителі Маріуполя сформували свою сотню, рили окопи, щоб боронити своє місто. Хочу підкреслити, що серед жителів Сходу України український патріотизм зростає не по днях, а по годинах.

Я маю дуже багато відео і фото матеріалів і з Майдану, і з зони АТО. Хочу створити повнометражний документальний фільм про ці події, про волю українського народу до свободи, демократії і миру.

– Чи є жінки в Національній гвардії України і якщо є, то які їхні функції?

В житті чоловіків жінки відіграють головну роль – мати, кохана дівчина, дружина, сестра. На війні нас зігріває думка про своїх найближчих жінок, про їхню любов і ласку до нас. Знаємо, що вони довіряють нам, що вони моляться за нас і це додає нам сили, мужності, впевненості у нашу перемогу.

Багато жінок відвідують своїх чоловіків в гарячих точках і привозять необхідні речі. Вони працюють на кухні добровольцями. Часто приїжджають жінки-журналісти, які потім пишуть про події в зоні АТО. Добре вам відома Таня Чорновол після смерті свого чоловіка тепер також є волонтером в полку «АЗОВ». До речі, чоловік Тані помер від того, що не було перев'язочних матеріалів. Він просто стік кров'ю.

Хочу підкреслити, що бійці Національної Гвардії від держави отримують лише зброю. Вони повністю перебувають на забезпеченні народу України, де жінки відіграють важливу роль.

– Широ дякую Вам за унікальні світлина, які Ви привезли до Українського музею в Нью Йорку на виставку «Ціна української свободи...». Дивлячись на них, здається, що перебуваєш в самому центрі тих подій. Дякую вам за відеофільми, зняті на Майдані і в зоні АТО. Особливо вдячна за прямиий зв'язок по скайпу з бійцями «АЗОВУ». Нехай Господь Бог тримає Вас і Ваших побратимів у своїй опіці.

Дякую українцям Америки за розуміння і підтримку української армії. Кожна копійка, бронезилет, білизна, медикаменти мають значення. А головне – ваші молитви, ваші думки за воїнів, захисників України. Це безглузда війна, і нема жодної логічної причини для її виправдання. Але мусимо захищати свою державу. Якщо віддамо частину території, то ворог зазіхатиме на решту. За цей короткий час в Америці побачив щирих українців, котрі вболівають за свою країну. Тримаймося разом, і хай Бог нам допоможе в цій нелегкій боротьбі. Слава Україні!

– Героям слава!

Розмову вела Лідія Служ.

Світлана Сміх,

старший викладач кафедри педагогіки та психології Ів.-Франківського ОІППО

«ВЕЛИКИЙ ЧЕРНЕЦЬ І НАРОДОЛЮБЕЦЬ»

(Скорочений реферат, виголошений під час науково-практичної конференції, присвяченої 70-літтю з дня смерті Митрополита Шептицького)

Педагогічна та публіцистично-критична спадщина малознаного в Україні професора Івана Боднарука відома донедавна лише його учням і читачам в діаспорі, є достатньо об'ємною, більше 2 тис. статей українознавчого та педагогічного змісту.

Знаходимо перелік праць І. Боднарука під заголовком «А. Шептицький». Серед значної кількості його праць Андрею Шептицькому присвячена ще й книга, що розкриває істинність духовного росту особистості під назвою «Великий Чернець і Народолюбець».

Сам професор Боднарук назвав книжку скромною працею, вінком на могилу Великого Покійника в п'яті роковини його смерті, та висловив надію на майбутніх вчених біографів та істориків, що у вільній державі скористаються всіма історичними джерелами для «змалювання в усій величчї могутньої постаті покійного Митрополита».

Назва книжки стає означенням мети її написання. Крім назв-символів, винесених у заголовках творів, автор у тексті вживає, на більш виразне означення постаті Андрея Шептицького, ще такі: Муж Провидіння, Добрий Пастир, Князь Церкви, великий патріот, релігійний діяч, великий гуманіст, щедрий меценат мистецтва, гарна й ангельсько-благородна постать, царський в'язень, Великий Обновник нашого життя, Муж Святий.

Про Андрея Шептицького автор праці веде мову як про героя, який готовий присвятити життя в обороні своїх релігійних переконань, віддати все найдорожче для своїх ідей, осягнення наукових здобутків і відкриттів. Тобто має на увазі те, що він свій труд віддає для загального добра, вважає його змістом свого життя та доводить це всіма своїми вчинками.

Перша частина, названа «Муж провидіння», дає змогу поринути у ті складні часи історії, коли в хвилини занепаду і зневіри Боже Провидіння посилало нам могутніх духом людей та наводить подібність А. Шептицького до Мойсея та побожного Товита.

У другій – «Слідами давніх предків» прослідковується походження із старого українського боярського роду Шептицьких, який дав нашому народові багато визначних і славних людей, чотири єпископи й митрополити.

З частини третьої – «Дім і батьки» – перед нами постає дитина дуже живої вдачі, але надзвичайно добра і побожна. Цим завдячує своїй матері, графині Софії Фредро, яка «усі найніжніші почування своєї голубиної вдачі передала своєму синові Роману, тим найдорожчим мереживом виткала його душу та приготувала на велику, а важку життєву дорогу».

Попередні і наступна частини є важливими для тих, хто працює над формуванням, становленням особистості дитини, молоді людини.

«Життєвий шлях» змальовує подвійне покликання молодого графа: посвятитися на службу Богові й вернутися до українського народу. Випробовування на цьому шляху різьбили характер і вдачу гімназиста, військового, правника, монаха, священника, професора догматики, ігумена монастиря, місіонера...

Важливими сторінками в даній книзі для всіх українців, а особливо, прикарпатців, є розповідь про 34-річного Станіславівського Владика, який всього за один рік «злився вже зовсім з українським народом і жив виключно його інтересами», дав початок Духовній семінарії, заснував велику єпархіальну бібліотеку, тавриство «Просвіта». Особливу увагу звернув

**«ВЕЛИКА ПОСТАТЬ,
УБЛАГОРОДЕНА
ТЕРПІННЯМ,
СИМВОЛ НАШОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО
ІДЕАЛУ», У 70-ТІ
РОКОВИНИ СМЕРТІ
СТАЄ ЩЕ
ВЕЛИЧНІШОЮ НА
СЛАВУ БОЖУ І
КОРИСТЬ УКРАЇНІ.**

на шкільну молодь, улаштував для неї великі реколекції.

Аналіз цього твору дозволяє стверджувати його виховний, навчальний та просвітницький потенціал для сучасного українського соціуму, адже сам автор наголошує, що це є «вдячним матеріалом, на якому виховується молодь».

У своїх працях професор Боднарук постійно реалізовував ідею – Бог, Україна, Родина. Ця невелика частина опрацьованої нами творчої спадщини Івана Боднарука вказує на величезну вагу і значення Андрея Шептицького в українській державності та ставлення до нього самого педагога.

Символи-характеристики професора виокремлюють в постаті Митрополита християнські зразки наслідування як для дітей, молоді, так і для дорослих, особливо, пов'язаних зі справою виховання чи освіти. Маємо

на увазі ідеал служіння своєму народу в усіх ділянках життя: релігії, освіті, політиці. Як добрий пастир, Апостол любові для священослужителів; як Великий Сівач для педагогів, особливо вчителів християнської етики; як творець епохи для благодійників та меценатів; як Духовний володар Народу для керівників держави; як Народолобець і народовець для політиків; Як Батько для убогої молоді і сиріт; як Владика для всіх українців; як людина для кожного.

«Велика Постать, убагородена терпінням, символ нашого національного ідеалу», у 70-ті роковини смерті стає ще величнішою на Славу Божу і користь Україні.

Боднарук Іван. Великий чернець і народолобець (у 5-ті роковини смерті Митрополита А. Шептицького)/І.Б. – Прудентопіль: В-во оо. Василян, 1950. – 150 с.

Допомога пораненим героям України

Я знову за дорученням Союзу Українок Америки разом з першим заступником голови Спільки офіцерів України полковником В'ячеславом Білоусом відвідала першого листопада ц.р. Головний військовий шпиталь у Києві!

Найперше ми відвідали хірургічне відділення, де лежать поранені хлопці з-під Ілловайська, с. Дебельцеве, де вони тримали оборону від російської окупації. Першого я зустріла 21-річного воїна з Кривого Рогу, якому в Ілловайському котлі відірвало пів руки та пів ноги якраз в той час, коли їм організували так званий «зелений коридор», де підло росіяни розстрілювали наших вояків! Так само там отримав важке поранення хребта Віталій з Житомира, який вже ніколи не зможе ходити! Проходячи надалі хірургічним відділенням, ми зустріли на візочку Олександра з Кривого Рогу без обох ніг, також постраждалого під час обстрілу «зеленого коридору»!

Оглядаючи інші відділення, ми відвідали Валентина з Чернігова, якому бронетранспортер розтросив обидві ноги! Також там знаходився Юрій з Житомира, якому по саме плече відірвало праву руку! Відвідуючи ЛОР-відділення, ми надали допомогу Андрію з Чернівців і Богданові з Хмельницького (обидва хлопці були важко поранені в стравохід).

Ми розмовляли з їхніми батьками – скромними українцями, які не впали духом, а з оптимізмом і гордістю за своїх синів розповідали, що їхні «діти захищають усіх нас від російських вбивць, а саме від Путіна!»

Ще хотілось би мені згадати про Василька (так я його назвала), бо дуже милий і життєрадісний хлопець, який пройшов через цей смертельний котел і залишився оптимістом. Він сказав, що Україна – це його земля і нікому він її не віддасть! Це було сказано російською мовою і зворушило мене до сліз. Прощаючись з усіма героями словами «Слава Україні!», я пообіцяла, що знову до них навідаюся!

Усі ті, хто отримав допомогу – це важко поранені вояки. Їхні рідні низько кланялись і дякували всім союзникам Америки за щире допомогу, бажали їм здоров'я і миру в їхніх сім'ях!

Марія Фуртак, представник Союзу Українок Америки в Україні!

Призабута літературна постать: ЛЕСЯ ВЕРХОВИНКА

д-р Ярослава Лагодинська Кучковська
(1903-1936)

Цікаві початки літературної діяльності, що мала Ярослава Лагодинська, обіцяли дуже багато і для неї особисто, і для нашої літератури. Вона виявила свої перші літературні спроби в поезії, коли мала 15 років, а перший твір був надрукований, коли їй було 19 років: оповідання у журналі “Світ Дитини”. Це львівське видавництво було дуже зацікавлене в творчості молодої студентки і до року видрукувало ще її дві п’єски окремими книжечками («Іменини Влодка», 1922 і «Стріча в лісі», 1923).

Авторка народилася в Делятині, в родині Клявдії та Миколи Лагодинських. Батько – адвокат, громадський діяч, політичний провідник (Радикальної партії), посол/сенатор до австрійського парламенту, член УНРади. В родині були чотири дочки: Марія, Ірена, Галина і Ярослава. У культурному домі батьків гостювали визначні постаті тодішньої Галичини: д-р Кирило Трильовський, Василь Стефаник (сва-тався до найстаршої дочки), Марко Черемшина. Несподівана смерть д-ра Лагодинського в 1919 р. залишила цілу родину у фінансових скрутах, зокрема, коли дочки дуже хотіли студіювати, через обмеження українцям доступу до Львівського університету.

Ярослава Лагодинська вирішила поїхати на студії германістики до Віденського університету (там її сестра Галина вже студіювала музику). Ярослава була захоплена і студіями, і своєю літературною творчістю, яку висилала до різної української періодики в Галичині («Наша Хата», «Шляхи», «Молода Україна»), Берліні («Нова Україна») і Відні («Український Скиталець»). Молода авторка проживала у Відні у великих скрутах; тільки завдяки гонорарам за свої оповідання могла вона не піддаватися голодові і закінчити студії доктором 1929 р. (докторська праця на тему старонімецького епосу).

У Віденському університеті в той час були також українські професори; серед них д-р Остап Грицай, який був дуже прихильний до неї і, зокрема, націлював її працювати над удосконаленням власних творів. У Відні був також студентський гурток “Бесіда”, де Лагодинська неодноразово читала доповіді. Там же вона зустріла молодого лікаря Теофіля Кучковського, з яким одружилася в 1929 р.

*Лагодинська
звертала увагу на
рівноправність
жінок, на потребу
можливостей
освіти для них,
етичні засади
їхнього виховання
та економічні
можливості бути
“сильною духом і
тілом”*

Диплом доктора наук ще не означав, що перед Лагодинською відкривалися професійні можливості. Вона писала своїй мамі ще у 1928 р.: “Коли б я могла тут на себе заробити, то зовсім іншими очима дивилася б на нашу будучність. Та на це мало надій. Очевидно, що зможу продовжувати писати, та на заробіток з цього наразі не можна також сподіватися. Біда, що не маємо своєї держави, а мусимо тинятися по чужині та марнувати свої сили серед чужих.” (391).

Після одруження молоді далі жили у Відні; 1930 р. народилася дочка Оксана. Та д-р Кучковський захворів і помер 1935 р., а за пів року (21 лютого 1936) і Ярослава Лагодинська Кучковська. Дочку виховувала рідня, з якою вона виїхала на Захід. Після війни дочка проживала у Чикаго (одр. Роздольська), а тепер головню у Львові (одр. Маслянко).

За 33 роки свого життя Ярослава Лагодинська писала в різних жанрах, та досі ще не всі її друковані твори віднайдені. Перед початком 2-ої світової війни збірник її творів був підготований до друку (в НТШ), але слід по ній пропав. Аж тепер, із допомогою дочки авторки, ці твори зібрав і упорядкував і додав детальну біографію Олександр Жарівський у збірці: «Леся Верховинка. ДО ДЕЛЯТИНА НА КРИЛАХ МРІЙ» (Львів: Каменяр, 2013, 456 стор.). Сестра авторки, Галина Лагодинська Залеська, під час переїзду в різні країни, зберегла деякі ранні поезії Ярослави і прозу (друковану між 1922 і 1930 рр.). У вище поданий книжці включено дві п’єски, 4 есеї і велику кількість цікавих листів (писані між 1919 до 1935 років), що складають близько половини книжки. Там же 30 коротких оповідань і нарисів (написаних між 1918 і 1930 роками), 11 з

яких віднайдено на сторінках тогочасної преси.

Цей збірник – сьогодні майже єдина можливість ознайомитися із творчістю Лесі Верховинки. У віднайдених віршах сильно пробивається любов авторки до природи, до світу, людства і вболівання за Україну. У вірші, написаному 24 січня 1919 р., як коментар на політичні події, молода авторка (16-річна!) жахається “який страшний цей людський рід.” До її вірша “До весни” написав музику для жіночого хору композитор Осип Залеський (одружений зі сестрою авторки, Галиною, авторкою збірки «До сонця, до волі»).

У прозі Верховинки відчуються стримані емоції, імпресіоністичні картини, вміле описування тла і розгорнення насвітленої проблеми. Також бачимо дуже близьке відчуття природи. До покривджених людей авторка висловлює велике розуміння і вияв співчуття. Так, як історичні події вплинули на долю авторки, так вона з увагою передає їх в описах Визвольних Змагань (“Сіра книжечка”). Деякі нариси зосереджуються на житті селян-гуцулів та околиці її рідних Карпат. Всі три драматичні твори – це п’єски для дітей: «На роковини Шевченка», комедійка «Іменини Влодка» і «Стріча в лісі». В них бачимо розуміння дитячих емоцій, душі дитини і відбитку тогочасного галицького життя. Мабуть, на основі цих видань в Енциклопедії Українознавства (1955, I) авторку названо тільки “ди-

тячою письменницею”.

Дуже цікавим і цінним відкриттям для нас сьогодні є віднайдені три літературні статті. У них бачимо не тільки наявне професійне знання і підхід до літератури, але й оригінальний погляд на творчість недавніх її попередників у літературі та увагу, яку вони присвячували головно своїм героїням. Сам наголовок статті “Жіночі портрети творчості Івана Франка” вже говорить, що її, зокрема, цікавила та “жіноча неволя”, про яку писав поет. Лагодинська звертала увагу на рівноправність жінок, на потребу можливостей освіти для них, етичні засади їхнього виховання та економічні можливості бути “сильною духом і тілом” і бути більше “провідницею до правди, добра і краси”. У статті про Наталію Кобринську (1927 р.), подібно її увага є на “розбудження жіночого духа через літературу”. А про Ольгу Кобилянську (“поетка гарної душі”) знову Лагодинська дивиться на героїнь своєї попередниці під оглядом “вироблення характеру та ушляхетнення духа”, і твердить, що тільки вільна людина вільного народу може досягнути для себе і спільноти “найбільшого розвитку всіх своїх сил та здібностей”.

Ці останні слова, зокрема, відносяться до самої Ярослави Лагодинської, бо її доля була б іншою, якщо б вона могла і студіювати, і працювати “як вільна людина [свого] вільного народу” у своїй країні.

Леся Верховинка

ОДИН ВЕЧІР У ГОФМАНСТАЛЯ*

Білий сніг засипав Родавн. Холодний зимовий вечір. Малі вілли й домики скрилися за обважнілим від снігу віттям дерев і наче заснули. На вулицях тишина, тільки інколи заскрипить сніг під ногами перехожого, або промчатся сани – легкі і швидкі, мов мрії молодої людини. Час до часу застукотить на одній із вулиць електричний трамвай, але цей звук великого міста так і застрягає в тому самому місці. Через Родавн проходить трамвайна лінія Мауер – Моедлінг.

* Hugo Laurenz August Hofmann von Hofmannsthal (1874-1929), славний австрійський письменник, драматург, есеїст і лібретист (серед опер *Elektra*, *Der Rosenkavalier*, *Ariadne auf Naxos*, *Die Frau ohne Schatten*). Народився у Відні і там проживав, де авторка твору відвідала його з групою українських студентів.

А у нас тепло, гамірно й весело. В маленькій кахлевій печі радісно палахкотить вогонь, а по всіх кутах кімнати ясніють молоді обличчя, лунають піднесені голоси. Це приїхав до Родавну веселий студентський гурток з Відня, прозваний жартома секцією «Гаудеамус», й гостить у затишному домі нашого шановного письменника Антона Крушельницького. Ми тут не вперше. Родавн – це постійна мета недільних прогулянок «секції», гарненька вілла з її гостинними господарями, з чепурно прибраними кімнатами, повними книжок і картин, – теплий приют для бурлацько-студентських душ.

Музика, спів, товариські ігри, трохи літератури – це тривіальна програма такого вечора. Так воно почалося й сьогодні, але згодом між нами зародилася щаслива думка, що надала нашій забаві зовсім іншого змісту.

– Сьогодні у австрійців Святий вечір. Ходімо гуртом до Гофманстала та заколядуємо йому... – сказав наш молодий керівник,

товариш Іван, а секція, завжди жадна чогось незвичайного і іскрометного, як стій, погодилися з його пропозицією.

Одягаємося та чимскоріше виходимо на вулицю. Срібні сніжинки танцюють перед нашими очима та м'яко лягають нам на плечі. Товариш Іван веде нас до вілли Гофманстала.

Ось вона. Нічим не відрізняється від інших. Здається, вона спить за білими вітами дерев. Входимо на темне подвір'я, обведене високим муром і тихо-тихесенько вишиковуємося в ряд під вікном. Ніякий шурхіт не сміє нас видати. Наша пісня має стати для господаря великою несподіванкою.

І ось залунала стара українська коляда під вікном відомого австрійського поета. Спочатку тихо й несміло, а потім усе голосніше і голосніше. А зверху гляділи на нас два освітлені вікна, мов двоє великих, здивованих очей.

Проспівали кілька колядок – тих найстарших і найбільш улюблених, тих, що їх звуки мимохіть викликають у душі образ сільської стріхи і малих колядників з вертепом і звіздою... Та чи припадуть вони до вподоби тій сім'ї, що живе тут, за ясними шибками?

Тихо, як прийшли, повертаємося назад на подвір'я. Тільки товариш Іван входить до самої вілли, щоби побажати господарям «з роси і з води» та пояснити їм нашу несподіванку. Ждемо на нього під брамою. Ось він надходить.

– Гофмансталь схвильований колядою і запрошує нас усіх на гостину на півдев'ятої вечора.

Повертаємося додому, назад до наших забав і розваг. Та ми не можемо знову увійти у вир забави, як це було недавно, бо в наших душах панує радісний неспокій, як це буває перед кожним великим моментом. Щохвилини поглядаємо на годинник, чи не час уже нам спішити до дримаючої вілли з двома ясними очинями-вікнами...

І от ми знову на знайомому подвір'ї. З трепетом серця входжу разом з товариством до обителі поета. Світла, прекрасно влаштована кімната, в одному куті якої стоїть традиційна ялинка.

Нас тепло вітають – Гофмансталь, його дружина і два сини-юнаки. Попервах нам трохи моторошно на душі, засніженим колядникам, які замандрували сюди з далекої країни солом'яних стріх і... пісень. Але лагідні, світлі очі нашого господаря вмить проганяють наше перше збентеження.

– Співайте ще, – просить нас.

Стаємо довкруги ялинки і ще раз пере-

співуємо всі знані нам колядки. Поет уважно прислуховується, і мені здається, що в цю прекрасну хвилину якась незрима і сильна нитка снується від його великої душі до наших душ. І ми вже не чужі собі, бо споріднило нас щось велике, загальнолюдське. Велична пісня з-під солом'яної стріхи зробила чудо...

Коли відлунав наш спів, господар, нічого не кажучи, вийшов до сусідньої кімнати, в якій розташовувалася його бібліотека. За хвилину повернувся з книжками в обох руках.

– Я дякую вам, мої дорогі гості, за те, що ви прийшли до мого дому і принесли мені в дарунку найкраще, що маєте, – пісні вашого народу. Коли б я був рільником, то обдарував би вас білим хлібом з мого поля, та я – поет. То ж прийміть від мене цей хліб, який родить моя нива, – мої книжки.

Після цієї коротенької промови підійшов до кожного з нас і вручив кожному свою книжку. Ми дякуємо і розгортаємо обкладинку, а там на кожній книжці власноручний підпис поета.

Щоб віддячитися за цей цінний дар, співаємо далі. Все виходить якось спонтанно і навіть дещо артистично. Від ялинки переходимо до фортепіано, а колядки змінюють стрілецькі пісні.

*Видиш, брате мій, товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком
Журавлі у вирій...*

Наче відгомін ще недавніх боїв наших славних «усусусів», прозвучали хвилюючі рядки стрілецької пісенної творчості. Одночасно шез з нашої уваги образ краю з тихою святковою світлицею, пахучим сіном, золотистим дідухом і смачною кутею. На зміну йому виринув інший образ: по розмитій осінніми дощами дорозі сірими, нескінченими лавами марширують Січові Стрільці. Йдуть захищати рідну землю від непрошеного ворога...

Під час співу я мимохіть обвела очима розкішну кімнату і в голові промайнула блискавична думка: «Вони чужинці... Чи зрозуміють трепіт нашої душі?»

Однак за хвилину мені стало соромно і боляче, мов недужому, який показує свої рани стороннім. Але вмить пригадала собі, що очі, які дивляться тепер на наші народні рани, це віщі очі поета, який обняв своєю душею всі народи – далекі йому часом і простором, полюбив їх і зрозумів найпотаємніші прагнення.

Я заспокоїлася.

На кінець ми заспівали ще кілька народних пісень. Тих вічно молодих, сумних і

веселих...

Нас запросили до святкового столу, який був накритий білою скатертиною, а на ньому парував гарячий «пунш». Поряд лежало солодке печиво. Нам запропонували місця, але кожен з нас станув побіч крісла, наче дожидаючи чогось. Тоді заговорив до нас Гуго Гофмансталь:

– Мої любі гості! Будьте певними, що в жодному іншому домі не прийматимуть вас щиріше, ніж це ми робимо сьогодні. Є поміж людьми звичай, що, сідаючи до святкового стола, вони заводять між собою сердечну гутірку, яка робить їх на один вечір братами й сестрами. Правда, в нашому випадку буде трохи важче з розмовою, бо не один з вас має ще труднощі з чужою вам німецькою мовою. Та ми зробимо ось так: як стоїмо тепер довкола стола, так візьмімося за руки і піднесім їх тричі вгору, а при тому нехай кожний подумає собі про те, чого він найгарячіше бажає для себе і своєї Вітчизни.

Наші тремтячі руки поєдналися і сплели нас в один вінок – дум, поривів і бажань. Але одне бажання піднялося високо-високо понад усі інші, як жайворонок весною знімається понад поля і луги... Для мене – щастя, для Вітчизни – волі...

Тричі піднялися наші руки вгору, тричі зітхнули наші груди назустріч золотій мрії, яка промайнула в цю хвилину поміж нами...

Було це щось, немов би молитва. Тільки молилися ми не так до Бога, як до нашої власної сили і молодості, до нашої палкості почувань і бажань... І до того безсмертного людського духу молилися ми, що збудував собі незбориму твердиню в цій невеликій віллі і дивився на нас ясними очима поета.

Потім засіли ми до столу й самі не зчулися, як запанувала між нами щира, тепла і рідна атмосфера. Мов у рідному домі, в домі наших батьків, які залишилися там, далеко, в засипаній снігом і важкою долею скованій Вітчизні...

Гофмансталь засів між нами, мов добрий батько, й розпитував нас про наші студії та

задуми на майбутнє. Кожному з нас намагався щось сказати, нікого не оминаючи. Ми відповідали, як уміли. Наше духовне піднесення допомагало нам говорити чужою мовою.

Коли дійшла черга до мене, то наш «старшина» Іван представив мене:

– Це також письменниця наша...

У цю хвилину ясні очі поета уважніше глянули на мене з виразом доброти і щирого зацікавлення:

– Невжеж. Чи правда це, панночко?

Я відчула, як сильно забилося моє серце і відповіла несміло:

– О, я тільки щойно починаю писати...

Поет посміхнувся лагідно, ніби вибачався:

– Тай не дивниця. Ви ще дуже молоді...

Тут він мусів звернутися до когось іншого з нашого кола. Але його останні слова озвалися тихим відгомном у моїй душі:

– Так, я молода... Бажаю жити і творити...

Ще якийсь час сиділи ми при гостинному столі Гофмансталя. Я була особливо вдячна долі, що подарувала мені такий гарний вечір, а рівночасно було предчуття, що ця моя перша зустріч з великим поетом буде і останньою. І справді. Мені вже пізніше ніколи не довелося ще побачити Гофмансталя.

Після перекуски повів ще нас господар до свого кабінету, і ми мали нагоду оглянути його прекрасну бібліотеку. Та ми не сміли ще довше затримуватися, бо вже було дуже пізно. Хоч-не-хоч, а треба було прощатися з господарями і вертатися додому.

Біла зима знову взяла нас у свої холодні обійми. Ми, «віденці», мали ще далеку дорогу перед собою. З Родавну вже не йшов жодний трамвай, то ж треба було йти пішки аж до Мауеру. Але, хоча холод пробирав до живого, а вітер кутив нам снігом прямо в очі, ми йшли бадьоро вперед і несли в руках малі книжечки – дарунки поета, а в наших душах тріпотів прекрасний спомина про вечір, проведений в домі Гофмансталя.

24.12.1922

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

The stark contrast of events occurring in Germany as opposed to those in Ukraine during the first days of November was nothing less than ironic. On Sunday, November 9, 2014, the city of Berlin commemorated the 25th anniversary of the fall of the Berlin Wall with a parade of bright lamps and illuminated balloons along a nine-mile route where the Wall once stood, dividing the city into capitalist West and communist East. The fall of the Wall in 1989 was among the most powerful symbols of the revolutions that swept through the communist countries of Eastern Europe and eventually heralded the end of the Cold War. It was this collapse which eventually paved the way for Ukraine's declaration of independence in 1991.

While the world's eyes were focused on this 25th commemoration of the fall of the Wall, the events in Ukraine during this month of November were very disheartening and extremely dangerous. Ukraine was under pressure, and eastern Ukraine was under attack, placing in question the very future of the country. As I write this column, the situation has reached a crescendo as tanks and military equipment have rolled into Ukraine from its northern neighbor. This ongoing crisis has undoubtedly united Ukrainians in Ukraine and in the diaspora worldwide. Volunteerism has reached a previously unknown level in Ukraine itself while organizations outside of Ukraine are initiating both political and social welfare campaigns in support of Ukraine. As has been announced in the press, the UNWLA has joined the effort in establishing the "UNWLA War Victims Fund" which, in addition to giving immediate aid to wounded individuals and their families, aims at the long-term rehabilitation of these wounded. Please see the related articles ("UNWLA Establishes Aid to the Ukrainian War Victims Program," p. 4, and a piece by Maria Furtak, p. 10) and join us in helping the victims of the ravages of this "war."

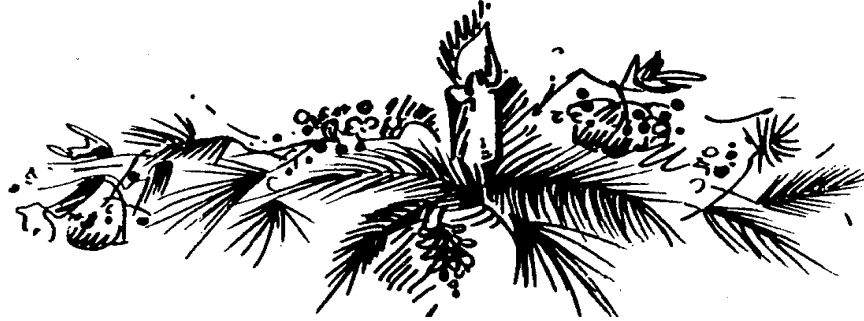
In recent months, the UNWLA has continued partnering with two institutions with which it has close ties: the Ukrainian Museum in New York City and the Ukrainian Catholic University in L'viv. At the end of September, an eth-

nographic collection of considerable size and scope, representing most areas of Ukraine, was purchased by the Ukrainian Museum; this purchase enlarges and enhances its holdings making it one of the most significant ethnographic collections outside of Ukraine. Let us recall that in 1933, the UNWLA took part in the Chicago World's Fair by organizing an exhibition that represented many spheres of Ukrainian folk art. These ethnographic items were purchased by the UNWLA from the Ukrainian Folk Art Cooperative in L'viv. The UNWLA's collection of Ukrainian folk art was added to and grew throughout the years. UNWLA branches borrowed items from the collection for their own cultural events with the intention of informing communities across the United States about the rich cultural heritage of Ukraine. At the opening of the Museum in 1976, the UNWLA's ethnographic collection included more than 800 artifacts and was the foundation of the Museum's first exhibit. So, on the doorstep of our organization's 90th anniversary, it was only appropriate that the UNWLA become a major sponsor (\$10,000) of this current purchase in order to continue to strengthen the collection of the original UNWLA artifacts. This gift was a very meaningful gesture for the UNWLA as founder of the Ukrainian Museum and as main purchaser of the first ethnographic collection of the Museum.

Regarding the second partner—the Ukrainian Catholic University in L'viv, and more specifically the UNWLA Women's Studies Lectureship—its coordinator in Ukraine, Halyna Teslyuk, continues to propose and develop new projects and approaches to ensure the program's relevance. Open lectures are hosted, and young scholars are invited to present. During the past several weeks, she has met with UCU faculty members in social pedagogy, psychology, philosophy, and theology departments as well as with scholars from L'viv state universities as she works on developing the program for 2015-2017. Halyna and her associates have proposed the development of a separate website for the Lectureship and also an oral history project of well-known women who participated in the Maidan and were/are involved in the explosive events in Eastern Ukraine. The end result of this project, as planned, would be a series of videos which could be used both in academic and social circles and could also be made accessible on the Lectureship website. The UNWLA Executive Committee has approved the funding for both of these projects and looks forward to receiving updates from L'viv.

During this blessed Christmas season, let us fill our lives with love, compassion, tolerance, peace, and happiness. And may this Christmas season bring you closer to all those whom you treasure in your heart!

During this Christmas season of giving, a time when we are all blessed with the warmth of our homes and families—while so many are suffering in Ukraine—we thank you in advance for your support of the War Victims Fund!

Remembering and Supporting One of the Diaspora's Long-Standing and Most Respected Organizations... the UNWLA

Marta Holian Pflanczer and her husband, Dr. Steven Pflanczer, recently bequeathed an extremely generous amount for the projects of the UNWLA's Social Welfare programs. On behalf of all the future recipients of their benevolence, I would like for us to remember this kind couple in our prayers.

We were not acquainted with Mrs. Pflanczer as she was not a member of the UNWLA, nor can we find too much information about her life. She was born in Ukraine; Dr. Pflanczer, in Hungary. Mrs. Pflanczer passed away in January, 2005, while Dr. Pflanczer died suddenly in February of 2014. Upon the passing of Dr. Pflanczer, the couple's estate was equally divided between the UNWLA and the American Hungarian Foundation.

Marta was born in 1929 in L'viv and attended schools in Innsbruck, Strasbourg, and Paris. It was in Paris that she met her future husband in 1956 after he escaped the Soviet occupation of Hungary. The couple moved to the United States and settled in Milwaukee, Wisconsin. Marta received a Bachelor of Arts and then a Master of Arts in French from the University of Wisconsin. Dr. Pflanczer obtained several degrees in Europe and in the United States and spent his entire career in public education: he was a professor at the University of Wisconsin and later, when they relocated to New York State, at the State University of New York at Albany.

The couple was fluent in six languages. Mrs. Pflanczer was an avid reader, music lover, and gardener. Dr. Pflanczer especially enjoyed gardening with his wife until her passing in 2005. He was the author of many academic articles and books on social policy. The couple is buried in Menands, Albany County, New York.

May Dr. and Mrs. Pflanczer rest in peace!

Vichnaya Pamyat!

* * *

It is clear that sometime, somehow, the charitable work of the UNWLA touched the lives of this highly educated, yet modest, couple. The UNWLA's 90-year long history of giving to the community, of aid to Ukraine and Ukrainians wherever they may be found is a fact which we, as UNWLA members, perhaps do not publicize enough—but clearly our actions speak just as loud as any ad or public relations campaign can do. The faith and trust which the Pflanczers put into the UNWLA are a confirmation of this fact.

As you are all aware from the recent articles in the Ukrainian press, our website, and the information found in *Our Life*, we continue on this road of service. Although this is a difficult topic to broach, may we humbly suggest that you remember the UNWLA in your or your loved ones' last wills and testaments, just as the honorable Pflanczers did.

Marianna Zajac, UNWLA President

ЗМІСТ LXXI РІЧНИКА

XXX Конвенція СУА.

- Лідія Білоус. Вітаємо з Новим роком – роком XXX-ї Конвенції СУА. 1:7.
Лідія Білоус. Конвенція нас єднає. 2:4.
Реєстраційна форма Конвенції СУА. 2:17.
Програма XXX Конвенції СУА. 4:4.
Маріянина Заяць. Слово на відкритті XXX Конвенції СУА. 6:2...
Лідія Слиж. Горгаючи сторінки Конвенційної книжки. 6:9.
Вітаємо новообрану Головну Управу СУА. 7-8:2.
Маріянина Заяць. Промова на бенкеті під час XXX Конвенції СУА. 7-8:3.
Вітаємо Почесних Членок СУА. 7-8:5.
Колаж світлин XXX Конвенції СУА. 7-8:6, 31, 34, 35.
Привіт XXX-ій Конвенції СУА від СУ України. 7-8:7.
Резолюції XXX Конвенції СУА. 7-8:8.
Лариса Дармохвал і Лідія Слиж. Щоденник XXX Конвенції СУА. 7-8:19.
XXX Конвенція СУА – роздуми і відгуки делегаток. 7-8:24.
Оксана Фаріон. XXI століття і наша організація – СУА. 9:9.
Роксоляна Яримович. Чому вільні членки СУА? 9:10.
Нагороди XXX Конвенції СУА:
Ярослава Гудзяк, Почесна членка СУА. 9:6.
Лідія Білоус, Почесна членка СУА. 10:4.
Св.п. Анна Максимович, Почесна членка СУА. 11:4.

Вишивки. (Остання сторінка обкладинки).

- Січень. Взори для вишивання Ірини Сенік.
Лютий. Взори жіночих сорочок на Полтавщині.
Березень. Взори жіночих сорочок на Східному Поділлі.
Травень. Взори сорочок Поділля.
Червень. Взори для вишивання Ірини Сенік.
Липень-серпень. Символічне дерево СУА. Фото З. Гафткович.
Вересень. Взори жіночих сорочок Городенківщини.
Жовтень. Взори жіночих сорочок Волині, Галичини, Буковини.
Листопад. Взори жіночих сорочок Київщини.
Грудень. Взори з жіночих сорочок з Київщини, Волині та Буковини

Відділи СУА. Діяльність.

- 12-й Відділ СУА. Річний пікнік 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки. 10:21.
56-й Відділ СУА. Чорнобильська виставка на Дні Землі у Флориді. Віра Боднарук. 6:21.
62-й Відділ СУА. Свято Матері в Глен Спей. Люба Наконечна. 9:18.

- 64-й Відділ СУА. У вінок нев'янучої пам'яті. Лариса Зелик. 6:26.
73-й Відділ СУА. Святкування Дня Матері та Батька. Світлана Тимцьо. 9:19.
76-й Відділ СУА. В нас сьогодні «Вишиванка». Катерина Ткачук. 4:23.
78-й Відділ СУА ім. Олени Степанів, Вашингтон. 50-ліття відділу. Марта Б. Хомяк. 1:19.
86-й Відділ СУА. 86-й Відділ СУА ім. Олени Теліги святкує 50-літній ювілей. Наталка Буняк. 12:25.
88-й Відділ СУА. Виставка «Василь Авраменко – спадщина українських танців». Олена Карпинич. 6:22.
90-й Відділ СУА. Мистецька виставка трьох Козаків. Олена Карпинич. 2:21.
96-й Відділ СУА. Молоді письменниці серед нас. Мирося Стефанюк. 9:20.
101-й Відділ СУА. Діяльність 101 Відділу ім. Ліни Костенко. Марія Щерб'юк. 9:18.

Відділи СУА. Загальні збори.

- 12-й Відділ СУА ім. Олени Пчілки. Надія Дейчаківська. 3:26.
29-й Відділ СУА. Рута Галібей. 4:24.
34-й Відділ СУА. Уляна Омецінська. 5:23.
108-й Відділ СУА. 4:24.

Вісті Головної Управи СУА.

- Голова СУА Маріянина Заяць. Ділимося вітками та думками. 1:2. 2:2. 3:2. 4:2. 5:2. 9:2. 10:2. 11:2. 12:2.
Ірина Рудик. «Нас кличе дух героїв, що впали в боротьбі». 4:8.
Пресове повідомлення. 10:36.
Лист СУА до Надії Савченко. 11:6.
Пресове повідомлення СУА. 11:14.

Діяльність Округ СУА.

- Округа Нью Йорк. З діяльності Округу СУА Нью Йорк. Галина Романишин. 2:21.
Округа СУА Детройт. Річний з'їзд. Ніна Василькевич. 5:21.
Округа Нью Йорк. День Союзянки. Лідія Слиж. 11:27.
Округа Огайо. Гості СУА в Окрузі Огайо. Дарія Федорів. Лілія Лужанська. 12:30.

Дитячі сторінки.

- Бруно Ферреро. Вовк у Вифлеємі. 1:34.
Святослав Левицький. Загадки. 1:35.
Святослав Левицький. Про песика Сніжка. 2:34.
Святослава Гой-Стром. Син народу. 3:34.
Тарас Шевченко. Мені тринадцятий минало. 3:35.
Святослав Левицький. Великоднім ранком. 4:34.
Святослав Левицький. Про маму Квочку. 5:34.
Святослав Левицький. Вогняний меч. 6:34.

Святослав Левицький. Про лисичку Хитрунку та єнота Полоскуна. 9:34.
Малюнки переможців художнього конкурсу «Кобзарева криниця». 10:34.
Святослав Левицький. Вухань і Стрибайко. 11:34.
Святослав Левицький. Лис Микита від Святого Миколая. 12:34.

Добродійство.

Пресовий фонд СУА. 1:24. 2:26. 3:32. 4:27. 5:29. 6:25. 9:28. 10:29. 11:23. 12:
Стипендійна акція СУА. 1:23. 2:25. 3:29. 4:25. 5:27. 6:25. 9:28. 10:24. 11:22. 12:
Тривалий фонд Жіночих студій в УКУ. 2:3. 3:3. 4:16. 5:4. 9:8. 12:
Український Музей в Нью Йорку. 1:24. 2:27. 3:30. 4:26. 5:28. 6:23. 7-8:36. 9:26. 10:25. 11:21. 12:
Фонд Суспільної Опіки СУА. 1:25. 2:26. 3:32. 5:29. 6:25. 9:26. 10:25. 11:22. 12:

До 200-ліття Тараса Шевченка.

Антоніна Листопад. Монолог до Кобзаря. 1:11.
Лариса Дармохвал. «...І неситий не виоре на дні моря поле». 3:5.
Ірена Коваль. Жінка в творчості Тараса Шевченка. 3:8. 4:10.
Марія Гнатюк. «Слово Кобзаря». 3:10.
Тетяна МакКой. Батьків «Кобзарик». 3:11.
Марія Щерб'юк. Шевченко в моїй родині. 3:15.
Антоніна Листопад. Перша зустріч. 3:15.
Марія Гугель. Шевченко в моїй родині 3:16.
Лідія Слиж. Підсумки конкурсу «Шевченко в нашій родині». 3:10.
Людмила Цапко. «Кобзар». 4:13.
Ганна Білинська. Шевченко. Нація. Майдан. 5:7.
Валентина Жуковська. Вступ до нового «Кобзаря». 10:33.

До 70-ліття журналу «Наше Життя».

Маріянна Заяць. 70-та річниця нашого улюбленого видання «Наше Життя». 1:3.
Анна Кравчук. До 70-ліття журналу «Наше Життя». 1:4.
Лариса Дармохвал. До ювілею «Нашого Життя». 1:5.
Олена Лотоцька. Ми доросли. 1:8.
Святослава Гой-Стром. Сієм, сієм, посіваєм, з ювілеєм всіх вітаєм! 1:13.
Оксана Бризгун-Соколик. Чим є для мене «Наше Життя»? 3:19.
Привіт СУ України з нагоди 70-ліття журналу «Наше Життя». 6:2.
Привіт з України з 70-літтям «Нашого Життя». 12:3.

Жіночі портрети української історії.

Апанович, Олена. Мальви за порогами. Олександр Кривошій. 9:4.

Гасин, Ольга. Нічого мені не жаль – Тебе мені лиш жаль. Зеновія Ханас. 10:8. 11:10.

Д-р Лагодинська Кучковська, Ярослава.

Призабута літературна постать: Леся Верховинка. Д-р Лариса Залеська Онишкевич. 12:11

Інтерв'ю.

Лідія Слиж. Інтерв'ю з Людмилою Филипчук. 12:5
Лідія Слиж. Інтерв'ю з Русланом Ганущаком. 12:7

Мистецтво, етнографія.

Образ Майдану. 1:5.
«Україно, ми з тобою!» монтаж. 1:31.
Плакати Євромайдану 2:31.
Колаж «Борітеся – поборите!». 3:3.
Мирон Левицький. Галина Теремко. Майстер розпису на склі. 6:30.
Галина Рубан. Петро Капшученко – життя в скульптурі. 10:10.
Лідія Слиж. Нові таланти в союзнянській родині. 10:30.

Нам пишуть.

Лист з України. Галина Капустян. 1:22.
Лист з Майдану. Олександр Терлецький. 2:10.
Пісні лунають на Майдані. Анатолій Сазанський. 2:11.
Дякуємо за подаровану радість. Михайло Михайлинин. 2:16.
Дитячі серденька благають про мир в Україні. Михайло Михайлинин. 6:32.
Лист Голові СУА. Іванна Мартинець. 10:3.

Наше харчування.

Крихке печиво. 2:36.
Торти, яких не треба пекти. 6:36.
Традиційні страви на День Подяки. 11:36.
Страви на Святий Вечір. 12:36.

Некрологи.

Вінок на могилу Полі Книш. *Марта Хомяк*. 2:30.
Анна Яцишин. *Уляна Лоза*. 2:31.
Геня Козак Гарвей. *Марійка Антонішин*. 2:31.
Лідія Магун. У вінок нев'янучої пам'яті. *Ольга Кузишин*. 4:28.
Галина Король. *Прощальне слово Надії Іванчук*. 9:32.
Калина Козак. *Надія Лучанко і Марія Кондрат*. 9:32.
Катерина Савка-Іванчук. *Марія Зарицька Червівська*. 10:29.

Нові книжки. Рецензії.

Лідія Слиж. *Святослава Гой-Стром. Мовні забави від Святослави*. 3:31.
Леся Воронюк (упорядник). *Небесна сотня*. 5:6.

Надія Дейчаківська. *Незвичайні долі звичайних жінок*. Упорядник Іроїда Винницька. 6:11.
Лідія Слиж. *Марія Гнатюк. Рідномовне жіноче шкільництво в Коломиї*. 10:20.

Новини лекторію СУА з Жіночих студій в УКУ.

Вікторія Володько. Новини лекторію СУА з жіночих студій в УКУ. 1:20.
Галина Теслюк. Весняний семестр лекторію СУА. 5:10.

Обкладинки. (За числами журналу).

Колаж. 70-ліття журналу «Наше Життя». 1.
Руслана на Майдані. Фото. 2.
Тарас Шевченко. Автопортрет з свічкою. 3.
Софійка Зелік. «Гуцул». Писанка. 4.
Христина ДеБарри. Любов. 5.
Обкладинка книжки ХХХ Конвенції СУА. 6.
Почесні голови СУА І. Куровицька, А. Кравчук та Голова СУА М. Заяць під час відкриття ХХХ Конвенції СУА. Фото. 7-8.
Ярослав Стадник. Калина. 9.
Петро Капшученко. Благословення Івана. 10.
Тарас Шевченко. Циганка-ворожка. 11.
Катерина Кричевська-Росандіч. Колядники. 12.

Поезія.

Наталка Буняк. Три вінки – три віки. Правди слово. 2:11.
Анатолій Матвійчук. Двоє на Майдані. 2:13.
Тарас Шевченко. Уривок з поеми «Сон». 3:32.
Тарас Шевченко. Обніміте ж, брати мої. 4:14.
Богдана Микита. Пам'яті загиблих героїв. 5:9.
Ірина Пиріг-Ферчук. Майданські вірші. 5:6.
Антоніна Листопад. В тинадцять літ. Мама із білих лілій. Зупинений годинник. Акули в повітрі. 10:18.
Леся Храплива-Щур. «Пливе кача від мами». 10:29.
Іван Франко. Багно гнилеє. 11:8.

Проза.

Любомира Ґайовська-Бойко. Мамина коса. 5:12.
Наталія Осипчук. Моя маленька незалежність. 5:24.
Марта Гай. Поцілунок. 6:19.
Марта Тарнавська. Бувальщина (2). 10:26.
Леся Верховинка. Один вечір у Гофмансталя. 12:12
Михайло Михайлинин. Матінко Божа, захисти і збережи нашу рідну Україну! 12:32.

Розвідки, публікації.

Оксана Дац. Ми є тим, що їмо.. 1:18.
Маріанна Онуфрик. Народний календар. 1:26.
Люмила Вусик. Втрачена надія. 1:27.
Лідія Купчик. Помолимось за «Беркут»? 1:32.
Маріанна Онуфрик. Лютневий сніг весною пахне. 2:24.

Лідія Купчик. 2014 – світло славних ювілеїв. 2:12.

Оксана Дац. Ми всі родом з Трипільля. 3:20.
Івана Колесник. Хто ми, коли народилися і як живемо? 3:27.

Рената Голод. Новини з Українського Музею в Нью Йорку. 3:21.

Лідія Купчик. Роздуми 17 березня 2014 р. 4:6.
Маріанна Онуфрик. У квітні день починає ластівка, а соловей закінчує. 4:36.

Уляна Старосольська. Два виступи. 5:5.
Маріанна Онуфрик. Травень – вінець весни. 5:32.
Лариса Дармохвал. Із спогадів про Другий Світовий Конгрес СУ. 6:5.

Оксана Луцька. День Української селянки під час Першого Жіночого Конгресу в Станиславові. 6:7.

Маріанна Онуфрик. Червень літо зарум'янив. 6:29.

Леонід Логвиненко. Присягають тільки один раз. 10:7.

Все для жінок. Чому японки мають молодий вигляд? 10:27.

Ярослав Колодій. У 10-ту річницю відходу у вічність акторки-співачки Марії Лисяк. 10:28.

Людмила Филипівич, Ірина Форостян. Майдан вчора, сьогодні і завтра. 11:7.

Марія Фуртак. Допомога пораненим Героям України. 11:9.

Лариса Дармохвал. «Не жди, яка буде заплата, не жди, а служи». 11:12.

Світлана Сміх. «Великий чернець і народолобець». 12:9

Марія Фуртак. Допомога пораненим Героям України. 12:10

Сторінка головного редактора.

Січень. «Покляніться, що Україна не загинула...». 1:1.

Лютий. Біль. Тривога. Надія. 2:1.

Березень. Великий Пророк України. 3:1.

Квітень. Христос Воскрес! 4:1.

Травень. Все починається від мами. 5:1.

Червень. Відзначаємо ювілеї жіночого руху. 6:1.

Липень-серпень. Дві дати великих роковин. 7-8:1.

Вересень. Жіноча мужність. 9:1.

Жовтень. Духовність і мораль в сучасному світі. 10:1.

Листопад. День Подяки. 11:1.

Грудень. Христос Рождається! 12:1.

Творчість наших читачів.

Оленка Шкробут. Майдан. 2:11.

Ольга Паліневич. Заплакала Україна. 3: 26.

Ірина Журавель. Хай живе Україна! Вставай, Україно! 3:26.

Марта Гірняк Воевідка. Країно наша дорога. 4:29.

Лев Данилишин. Як Бога ти шукатимеш. 4:27.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXXI – 2014

Art

- The Icon of the Maidan 1:6
Our Cover Artist 4:12, 5:14
A Personal Review of *Vasyl V. Krychevsky and Kateryna K. Rosandich* (T. Stadnychenko Cornelison) 4:30-2
A Rare Opportunity to View Maestro Kapschutschenko's Sculptures at the Ukrainian Center in Philly (P. Sawchak) 12:29
Save the Date—October 31, 2014—Kapschutschenko Exhibit at the Ukrainian Educational and Cultural Center in Jenkintown, PA (P. Sawchak) 6:20
A Visit to Lydia Bodnar-Balahutrak's Art Exhibit (M. Noukas) 9:31

Education

- The ABC's of Tutoring (I. Sawchyn) 1:21
University-Level Study of Ukrainian in the US: Is It Only for Foreigners? (O. Wallo) 6:17-8

Film, Music, Opera, and Theater

- Art in the Midst of War, Despite the War: Celebrating Lev Rejnarowycz in L'viv (Interview with Anya Rejnarowycz) (O. Wallo) 11:19-20
"Capt. John Smith Goes to Ukraine" by Yara Arts Group at La MaMa 3:28-9
"Capt. John Smith Goes to Ukraine": Performance Review (O. Jennings) 5:13
This Is for You, Mamo! (O. Rudyk) 4:18-9

Health (I. Magun, MD, FACP)

- Are You Listening? 11:33
The Common Cold—What Can You Do? 10:32
A Common Malfunctioning Organ—The Thyroid Gland 12:33
Eating Healthy—It's All about Keeping the Right Balance 6:33
Headaches 2:33
How to Look Younger 9:30
Medicinal Cannabis—Marijuana 3:33
Oh No, I Think It's My Hip! 4:33
Shingles/Herpes Zoster 5:33
So You Think You Know Everything about Aspirin? 1:33

Literature

- The Addressee Is Deceased (Y. Yaroshynska, Trans. R. Franko, Ed. S. Morris) 5:19-20
History in Photos—Taras Shevchenko (Ukrainian Women's League in Kolomyia) 3:6
Lesya Ukrainka—A Historic Role Model (M. Hamulak Hovanec) 4:19-20
A Note about Yevheniya Yaroshynska (O. Wallo) 5:19
The One Left Behind (N. Kobrynska, Trans. R. Franko, Ed. S. Morris) 10:16-17

- Timely Again: Natalia Kobrynska's War Stories (O. Wallo) 10:16

Maidan

- All Eyes on the Maidan—All Our Hearts There, Too (O. Wallo) 1:29-30
The Heroine of the Euromaidan (L. Bilous) 2:8-10
Posters from Euromaidan 2:31
Slogans in Support of the Kyiv Maidan 1:30
They Prayed for Peace and Remembered the Dead (U. Zynych) 4:17
Three Months of Heroism and Pain (L. Kupchyk) 3:4, 17
Ukrainian Detroit Supports Euromaidan (M. Zarycky Cherviovsky) 2:7
US Senator Chris Murphy Meets with Ukrainian Community in Connecticut in Support of Euromaidan (L. Babij) 2:5-7

Maidan and Shevchenko

- Maidan, Shevchenko, and Art (O. Romaniv-Triska) 6:12-4
Shevchenko on the Barricades (O. Wallo) 3:17

Miscellaneous

- From the Ukrainian Women's League in Ukraine to the UNWLA: An Interview with Oksana Deneznyuk (Y. Zimmerman) 10:12-3
Ihor Lakatos's Most Recent Stay at Shriners (G. Fuzaylov) 9:16
Remembering and Supporting One of the Diaspora's Long-Standing and Most Respected Organizations... the UNWLA (M. Zajac) 12:16
Time to Read: 21st Publishers' Forum in L'viv, Ukraine (O. Wallo) 10:13
2015 Medicare and You: Available Coverage for Medicare Eligible Seniors (O. Zynycz) 11:17-8
Useful Information for the Tax Season (O. Zynycz) 3:36

Our Life 70th Anniversary

- Dr. Ihor Magun's Speech at the Celebration of *Den' Soyuzianky* and the 70th Anniversary of *Our Life* 11:25-6
Our Life Has Turned 70 (O. Wallo) 1:17
Our Life through its Past Anniversaries (Editorial, M. Bohachevsky, T. Stadnychenko) 1:18
We Have Matured (O. Lototsky) 1:9-10

Outstanding Women

- Lessons in Local Leadership: An Interview with Nadia Rajszyk (O. Wallo) 3:23-4
A Special Mother: Interview with Natalia Yarosh (O. Wallo) 5:30-2
Two UNWLA Members Recognized for Their Volunteerism in Greater Detroit Area (C. Kizyma, M.

Kwitkowski) 10:22-23
WFUWO President, Irene Orysia Sushko, Named
One of Canada's Top 25 Women of Influence
10:15

Recipes 1:36, 5:36, 9:36

Subject Index to Volume LXXI -2014 12:20

Ukrainian Museum in New York

"Breakfast at Tiffany's" Malanka Event at the UM
(O. Kebalo) 3:22
News from the Ukrainian Museum in New York (R.
Holod) 3:21-2

The XXX UNWLA Convention

Behind the Scenes of the XXX UNWLA Convention
(A. Rudyk-Odomirok) 7-8:29-30
Congratulations to the Newly Elected National
Board of the UNWLA! 7-8: 12
Daily Highlights from the XXX UNWLA Convention
(O. Wallo) 7-8:16-8
Letter from the Ukrainian National Women's
League of America XXX Convention Committee
2:19-20
Looking through the Convention Book... (L. Slysh)
6:10
Resolutions Adopted at the XXX UNWLA Con-
vention 7-8:9-11
Speech by the Newly Re-elected President Marianna
Zajac at the XXX UNWLA Convention Banquet
7-8:13-5
Speech by UNWLA President Marianna Zajac at the
Opening of the XXX UNWLA Convention 6:15-6
XXX UNWLA Convention Program 4:5
XXX UNWLA Convention: Thoughts and Impres-
sions from Delegates (I. Olesnycky, Y. Zimmer-
man, O. Bas) 7-8:28-9

UNWLA Branch and Region News

Art Show and Scholarship Fundraiser by Branch 124
of St. Petersburg, Florida (O. Czerkas) 2:22-23
Branch 118 at the XXX UNWLA Convention (M.
Noukas) 9:21-2
Brunch and Liturgy Begin Branch 124 Fall Schedule
(L. Semeniuk) 12:27
Chornobyl Exhibit on Earth Day in Southwest Flori-
da by UNWLA Branch 56 (V. Bodnaruk) 6:21
Detroit's Branch 53 Basket Raffle (O. Movchan No-
vak) 10:21-2
Gerdany Workshops for Branch 124 Members in St.
Petersburg, FL (O. Movchan Novak) 9:23
News from UNWLA Branch 3 in Phoenix, Arizona
(K. Efimenko) 12:28
The Philadelphia Regional Council Celebrates *Den'*
Soyuzianky with Finesse (P. Sawchak) 11:24-5
Pre-Valentine's Day Breakfast by Branch 124 of St.
Petersburg, Florida (V. Swade) 4:21
UNWLA Branch 3 Welcomes *Syzokryli* Ukrainian
Dance Ensemble in Phoenix, Arizona (K.
Efimenko) 4:22-3

UNWLA President's Message (M. Zajac)

Sharing Thoughts, News and Views 1:15-6, 2:14,
3:18, 4:15, 5:15-6, 9:15-6, 10:14, 11:15-6, 12:15

War in Ukraine

Letter to Lt. Nadiya Savchenko 11:6
Sts. Peter and Paul Garrison Church in L'viv as a
Center of Care for Ukrainian Soldiers (O. Wallo)
9:14
UNWLA Establishes Aid to Ukrainian War Victims
Program (Press Release) 12:4
UNWLA Has Supported Lt. Nadiya Savchenko since
the First Report of Her Capture (R. Misilo) 11:4-
5

Відзначення 81-ї річниці Голодомору 1932-33 рр.

Нью Йорк, 22-го листопада 2014 р. Найбільший храм міста – катедру св. Патрика, що на 5-ій авеню, вщерть заповнили українці штатів Нью Йорк, Нью Джерзі і Коннектикут. Серед представників різних організацій було багато членок Союзу Українок Америки на чолі з головою СУА Маріянною Заяць.

Поминальну Панахиду відправляли ієрархи Української Православної та Католицької церков разом з хором «Думка» (в якому багато наших союзнок). Надзвичайно зворушливим був жалібний хід дітей і молоді у вишиванках через увесь храм. Маленькі діти несли в руках колоски пшениці з синьо-жовтими стрічками, старші – запалені свічки, а юнацтво – хлібини на вишиваних рушниках. Завершували хід живі свідки Голодомору, які пережили цей голод.

У промовах голови УККА Тамари Галло, Митрополита УПЦ Антонія, владики УГКЦ Павла Хомницького, радника США при ООН Вільяма Попа, Надзвичайного і Повноважного Посла України при ООН Юрія Сергеева, Генерального консула України в Нью Йорку Ігоря Сибіги звучали скорботні слова в пам'ять мільйонів невинно убієнних штучним голодом українців, який вчинила Москва. Про цю жахливу трагедію українського народу повинні пам'ятати нащадки з тим, щоб вона більше ніколи не повторилася.

Організував і провів цей важливий захід Український Конгресовий Комітет Америки.

Л. С.

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки**

*Вітаємо усіх спонсорів, добродіїв та прихильників Стипендіїної Акції СУА
із Празником Різдва Христового та Нового Року!*

Славимо Новонародженого Ісуса Христа!

Христос Рождається!

*Merry Christmas and Happy New Year to all our sponsors, benefactors and people of good will who support
UNWLA Scholarship/Children Student Sponsorship Program!*

Lets glorify the Newborn Jesus Christ!

Christ is Born!

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

Вшановуючи 50-ліття 86-го Відділу СУА в Ньюарку, Н.Дж., членки 65-го Відділу СУА з Нью Брансвіку складають 100 дол. Ювілятам бажаємо Многая Літа!

Вітаю 86-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги із Золотим ювілеєм! Дякую Вам за підтримку ділянок праці СУА, зокрема, Стипендіїної Акції СУА, на яку складаю 50 дол. Бажаю Вам усім здоров'я, сили та наснаги даліше продовжувати діяльність на користь СУА та українського народу. Щастя Вам, Боже, Многих Літ!

Анна Кравчук, співзасновниця 86-го Відділу СУА, Почесна голова СУА.

ПОЖЕРТВИ У ЖОВТНІ 2014

400 дол. – Матвій і Оксана Козяки (91);
350 дол. – Бернارد і Анна Кравчуки (98);
по 330 дол. – Daria D. Vesoushko (90), George Horb (101), Володимира Краснявська (12), Patricia S Рулурес, д-р Дарія Русин (12), 54-ий Відділ СУА;
по 220 дол. – Mary Ellen Koalchic, Bohdan & Carol Milan, Роман і Ольга Новаківські (54), St. Andrew UCC Coffee Club (12), Рома Шуган (83), Таїса А. Яцусь (3), 56-ий Відділ СУА;

по 110 дол. – Богданна Більовщук (56), Оксана А. Лев (56), Наталія Симс (12), Надія Троян (108), 75-ий Відділ СУА, Dr. Marta Voytovich & Laurie Gauper;

по 100 дол. – Богдан і Марія Полянські (98), Ярослав і Лідія Черники (83), 65-ий Відділ СУА;

по 20 дол. – Пелагія Манчук, Ольга Коваль.

Складаємо щирю подяку 12-му Відділу СУА в Акрон, Огайо за проведення збірки та приєднання спонсорів для потребуючих стипендіатів. Разом – 1,390 дол.

Вітаємо нових спонсорів: Володимиру Краснявську, Наталію Симс, д-р Дарію Русин, St. Andrew Coffee Club!

До збірки прилучилися:

50 дол. – Mary Wasyluna;

35 дол. – Надія Дейчаківська;

30 дол. – Helen Shipka;

25 дол. – Eleanor Chmilak;

по 20 дол. – Стефанія Балагутрак, Лідія Базарко, Неля Бендюк, Зорянна Бессер, Люба Дармохвал, Ольга Демянчук, Дарія Федорів, Ірина Кріса, Леся Кріса, Стефанія Оліяр, Ольга Погляд, Христя Раковська;

по 10 дол. – Ірина Малисевич, Аліса Оленчук.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

ПОДЯКА

Сердечне спасибі голові СУА Маріянні Заяць за увагу до мене, молитви та воду з Люрду під час моєї недуги та лікування. Щиро дякую всім членкам Головної Управи СУА за пам'ять та карточку з Вашими підписами під час Річного засідання на Союзівці у вересні місяці ц.р. Також складаю подяку членкам 86-го та 98-го Відділів СУА, рідним і приятелям за молитви та Служби Божі за моє здоров'я. Не маю слів подяки членкам Комісії стипендій СУА та волонтерам за провадження Стипендіїного бюро та полагодження виплат стипендій в цей тривожний час в Україні.

Замість окремих карток подяки складаю 100 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА, на стипендії в Україну через 98-ий Відділ СУА.

З Україною у серці пам'ятаймо молодь у їхній Батьківщині.

Бажаю Вам веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

Христос Родився! Славимо Його!

Марія Полянська,
референтка стипендій СУА.

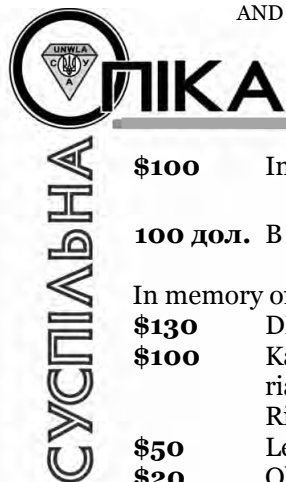

In memory of **Stepan Krawczeniuk**

\$100 Maria & Ihor Fedkiw.
\$50 Hildy & Walter Zampella, Andrew & Roma Rakowsky.
\$50 Lydia Taraschuk.

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO
"UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU"
AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

\$100 In memory of departed **Mrs. Antonina Harwas**, through UNWLA Branch 56.
Kateryna & Atanas Kobryn.

100 дол. В пам'ять бл. п. **Христини Целевич-Кушнір**. Родині засилаю мої щирі співчуття.
Ольга Городецька.

In memory of **Stephan Krawczeniuk**

\$130 DEA Northeast Laboratory.
\$100 Kateryna & Atanas Kobryn, Frankie & Susan Barcelos, Bohdana & Oksana Cichocki, Mot-
ria & Andrew Horodysky, Daria Krawczeniuk, Maria J. Kunst, Millie Mannie and Family,
Richard & Maria Miecujak, Cesar & Ophie Raganit and Family, Marian & Martha Stasiuk.
\$50 Lesia Wagner, Anna Leush.
\$20 Olivine Palamara.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

50 дол. З нагоди 70-річчя журналу «Наше Життя». Редакції бажаю успіхів. Вдячна за Вашу працю.
Марія Бакалець.

50 дол. Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Максима Коцура**, мужа нашої членки, Олесі Коцур.
Родині пересилаємо вислови щирого співчуття. 106-ий Відділ СУА в Гартфорді, Конн.

50 дол. Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Ореста Бойка**, мужа членки Любомири Бойко.
86-ий Відділ в Ньюарку, Н. Дж.

\$100 Maria Baczynsky; Marta Pereyma; Maria Besoushko.

\$55 Anna Ortynsky.

\$25 Vera Levytska; Iwanna Strilbyckyj.

\$15 Oresta Tkachuk.

\$10 Ina Dzerovych; Vera Obuszcak; Luba Pawlyk; Iryna Wynnyk.

\$5 N.Terebus Kmeta; Alexandra Kuc; Oksana Pakush; Kateryna Rosandich; Jaroslawa Stasiuk.

ЖОВТЕНЬ 2014

ДАТКИ

- 10,000 дол.** – Союз Українок Америки.
5,000 дол. – Robert W. Johnson Charitable Trust.
по 2,000 дол. – Дарія Байко, Myron & Marijka Martiuk.
по 1,000 дол. – Оксана Ванчицька Ворох, Н.Н. (М.П), Люба Фірчук, 113 Відділ СУА.
750 дол. – Johnson & Johnson Family of Companies matching M. Darmochwal & Zoriana Haftkowszc.
600 дол. – Український Народний Союз.
500 дол. – 12-ий Відділ СУА.
200 дол. – Оксана Бачинська Тарасюк.
150 дол. – Марія Тіхонова.
по 100 дол. – Семко Рушитівський, Алекс і Валентина Безней, Роман і Гелен Гелетканич, Ігор і Наталія Гавдяк, Harris & Oksana Renfroe.
80 дол. – Наталія Головінська.
по 60 дол. – Наталія Гринюк, д-р Лев і д-р Арета Добрянські.
52 дол. – Ростислав Міляннич.
по 50 дол. – Oksanna Reynolds, Анна Серант, Anna Z. Cirelli, Мирослава Стойко, Марія Савицька.
48 дол. – Браєн Томко.
по 30 дол. – Микола Роговський, Любомира Сілецька, Марія Фізер, Jerry Losowy, Bettyjean Tighe.
по 25 дол. – Петро і Надія Скаліоне, Prudential Foundation (matching MaryAnn Kulish), Ірена Плис, Іванна Головата.
по 20 дол. – Анна Ортинська і Юрій Рибак, Марта Навроцька Торієлі, Іва Лісікевич, Дарія Костів, Gloria Durka & Paul Bumbar, Надія Нагірна, Лідія Слиж і Святослав Левицький, Александра Стасюк, Оксана Фолтин, Irene D'Alessio.
15 дол. – Мирослава Мірошниченко.

- 14 дол.** – Андрій Хоменко.
по 10 дол. – Лідія Завадович, о. Роман і Ірена Бадяк, Мирон Бойко, Олена Папіж.
5 дол. – Anya Allara, Марія Василів.

3 НАГОДИ

- 3 нагоди 50-их уродин Андрія Ганкевича бажаємо йому многих літ і даруємо 50 дол.
Христина і Мирон Мельники.
- 3 нагоди 75-их уродин нашої свахи Софійки Геврик бажаємо їй всього найкращого і замість дарунка складаємо пожертву в сумі 75 дол.
Христина і Мирон Мельники.
- 3 нагоди 80-их уродин нашої свахи Іванки Ганкевич бажаємо їй всього найкращого та многая літа і складаємо пожертву в сумі 80 дол.
Христина і Мирон Мельники.
- 3 нагоди 90-их уродин п. Миколи Галіва складаю 50 дол. і бажаю йому Многа Літа, щастя і здоров'я.
Надія Бігун.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

- У пам'ять бл. п. **Юрія Струтинського** складаю 100 дол.
Іван Лучечко.
- У пам'ять бл. п. **Романа Цигана** складаю 100 дол.
Рома Шуган.
- У пам'ять бл. п. **Богдана Тузіва** складаємо 50 дол.
Юрій і Марія Українські.
- In memory of **Natalia Kowal** I am donating \$150.00.
Jennifer A. Campbell.
- У пам'ять бл. п. **Наталії Коваль** складаю 300 дол.
Клявдія Стефанюк.

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа і адміністрація УМ.

ДО УВАГИ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Починаючи з 2015 року, річна вартість передплати журналу для тих, хто не є членками СУА, зростає до \$45. Стільки ж коштуватиме подарункова передплата в межах Сполучених Штатів Америки. Ця зміна ніяк не стосується членських вкладок, які включають передплату «Нашого життя».

Передплатний рік триває з січня по грудень.

Просимо читачів вчасно поновити свою передплату, щоб не пропустити січневого числа.

Starting in 2015, the annual subscription rate for NON-members of the UNWLA will be \$45 per year.

The same rate applies for gift subscriptions inside the United States.

UNWLA membership dues include *Our Life* and are NOT affected.

The subscription year runs from January to December.

Please do not delay responding to the subscription renewal so that you do not miss the January issue.

86-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ В НЮАРКУ, НЮ ДЖЕРЗІ СВЯТКУЄ 50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ!

Привіт вам друзі! Слава відділу не згине!
Нехай ще довга буде в дружбі наша путь!
Живім! Творім! Хай наша рідна пісня лине,
Дає наснаги. А роки...нехай собі пливуть...

І роки плили... Вони ,мов ті зорі, розсипалися по небесному просторі, а згодом збилися в клубок і зависли он там на обрії десь між небом і землею... Ми бачимо їх, радіємо ними, але доторкнутися до них вже не можемо. Вони цупко тримають нашу молодість у своїх обіймах. Одне потішає: їм не вдалося забрати силу нашої душі! Вона залишилася з нами, завжди молода, сповнена натхнення, ідейної праці для своєї організації СУА та української громади.

50 років тому наш відділ, який сьогодні святкує своє знаменне свято, став нероздільною частиною світового об'єднання Союзу Українок, яке мало свій початок в далеких 1920-21 роках на рідних землях Галичини. В ті далекі часи, будучи окупованими Польщею, організоване жіноцтво прагнуло згуртуватися для збереження своєї ідентичності, своїх традицій, культури, мови, зайнятися вихованням майбутнього покоління

У далекому 1964 році група молодих жінок вирішила сформувані свій відділ і стати частиною вже існуючої організації СУА. Це був час, коли наш провід заохочував молодих жінок вписуватися до організації. З цим проханням з Головної Управи СУА в Нью Йорку звернулися до молоді, енергійної Марійки Полянської, яка мешкала тут, у штаті Нью Джерзі, зорганізувати молодечий відділ жіноцтва. Зібравши достатнє число, 86-ий Відділ СУА був готовий приступати до праці. В той час відділ нараховував 14 членок-засновниць: Наталія Змий, Таїса Турянська, Дарія Зелик, Оксана Стеранка, Ірена Яворська, Ярослава Снилик, Ольга Івасечко, Марта Каздоба, Анна Твардовська, Анна Кравчук, Дарія Шпон, Софія Темницька, Леся Стебельська, Марія Полянська.

На першому засіданні вибрано голову, якою стала Наталка Змий. Підібрано патронку відділу, Олену Телігу. Життя Олени надихало нас своєю мужністю і патріотизмом, зберігало національну свідомість, давало бажання жити і творити для добра нашої Батьківщини-

України. Багато треба було вчитися, щоб відділ став цікавим і приваблюючим для більшого числа членства. Відділ мужнів, ріс і нас ставало все більше і більше. В даний час пересічне число відділу нараховує 48 членок. Всі тісно пов'язані між собою дружбою і спільною працею. Правда, не всі вже мають змогу бути з нами на нашому знаменному святі, чи навіть приходити на сходи відділу. Все ж виявляють зацікавлення і підтримують відділ та передплачують наш інформаційний журнал "Наше Життя". Треба не забувати, що пересічний вік наших членок коливається між 57 – 90 років. Між нами бабусі та вже і прабабусі. Але ми ще разом! І це головне! Хоча зі сумом мусимо приймати реальність життя. Наше життя на землі – це Богом призначений час. Багатьом з наших посестер годинник зупинив свій рахунок років і вони сьогодні на вічному спочинку з Богом. Але залишили по собі невмиручу пам'ять, яка огріває нас теплом спогадів нашої спільної дружби. Так, ми радіємо доповненням молодшого покоління жіноцтва, яке долучилося до нашого відділу, однак, на жаль, їх поки-що мале число. Надіємось, що з часом буде більше, бо наш відділ не може зупинити своє існування! То ж при цій нагоді закликаємо молодих жінок до співпраці. Надіємось, що прилучитесь до нас і згодом переберете провід. Наш відділ завжди був активним і то не тільки у своєму відділі, але займали і ще займають різні позиції у провіді Округної Управи Нью Джерзі та в Головній Управі СУА. Для прикладу подам надзвичайно ідейну нашу союзанку Ольгу Гнатейко, яка займала провідне місце в Головній Управі та вклала багато праці у розбудову Українського Музею в Нью Йорку; Зоряну Гафткович, яка зразково провадить веб-сторінку СУА; Марійку Полянську, яка вміло веде працю референтки стипендій та багато інших, які працювали в Головній Управі СУА в попередні роки. Багато наших союзанок належали і до Округної Управи Нью Джерзі.

Зараз відділ трохи сповільнює свою діяльність, а тому потребує нового ентузіазму у продовженні дальшої праці, а праці є багато! Наш новозбудований музей в Нью Йорку, журнал "Наше Життя", як інформаційне видання

СУА, в постійній потребі фінансової підтримки. Невідкладна допомога Україні, особливо в теперішні тяжкі для неї часи, чекають на нашу допомогу. В минулому наш відділ завжди організовував різні заходи – концерти, доповіді, покази фільмів, продажі печива, базари, як засоби збірки фінансів на такі потреби. То ж зупинки не можемо робити. Кожний мусить вкладати свою цеглинку, яка б вона величюною не була.

Наше величаве відзначення 50-літнього Ювілею відбулося у неділю, 19-го жовтня 2014 року в Українсько-Американському Культурному Центрі у Випані, Нью Джерзі. Під вмілим керівництвом голови відділу Миросі Граб підготовка до свята дала чудові наслідки. В цей день вранці багато наших союзнок були присутні на Службі Божій у церкві Св. Івана Хрестителя у Випані. Службу Божу відправив о. Роман Мірчук. Після Служби Божої всі союзники та гості зібралися у головній залі нашого Українського Центру. В усьому відчувався святковий настрій. На гарно накритих столах пишалися осінні квіти. Були виставлені показові дошки з праці нашого відділу. Літературна виставка книжок Наталки Буняк та Любомири Бойко давали змогу переглянути працю наших членок відділу. Прекрасна виставка картин Володимири Васічко додавала гордості нашому відділу. Художниця, знана в мистецькому об'єднанні Нью Джерзі, яка дістала багато нагород, чарувала присутніх своїми картинами. Показана праця – це приватна власність мисткині і не була на продаж. Володири Васи́чко зробила велику несподіванку. Вона подарувала одну з картин для нашого відділу, а другу презентувала присутній в залі голові СУА Маріянні Заяць, як подарунок для Головної Управи.

Свято відкрила голова відділу Мирося Граб, привітавши гостей та всіх присутніх в залі. Молитву за здоров'я Союзнок перевів о. Р. Мірчук. Його слово до Союзнок було сповнене гарними побажаннями доброго здоров'я та неспинного натхнення на дальшу працю відділу. При цьому отець освятив подані страви. За цим слідував гімн Союзу Українок.

Пролунав чудовий привіт голови Союзу Українок Америки Маріянни Заяць. Її слово було сповнене признанням за зразкову працю нашого відділу. Голова СУА вручила Грамоту осягів голові відділу Миросі Граб. Подібну грамоту було вручено головою Округної управи Ксенєю Раковською, яку також під бурю оплесків прийняла наша голова. Ми тепло вітали нашу першу голову відділу Наталку Змий, яка

в своєму короткому слові привітала відділ та побажала дальшої праці.

Мирося Граб, яка вміло провадила перебігом програми, повідомила про прислани привіти від різних відділів СУА, які не змогли прибути на наше свято. Нас особисто привітав 75-ий Відділ СУА представницею Люсею Буняк та 131-ий Відділ СУА молодих жінок в особі їхньої голови Мар'яни Лівша. З приємністю мушу додати ще один особистий привіт голови 133-го Відділу Ольги Констанкевич, переданий під час святкування Дня Союзники Округою Нью Джерзі.

Теплі привітання і фінансову допомогу дістали від “Самопоміч”. Голова філії у Випані пан Козюпа сказав: «Ми завжди підтримували українську громаду, в тому числі і Союз Українок Америки». Щиро дякуємо нашій фінансовій установі.

Опісля ведуча заповіла перерву на полуденок. Гості мали нагоду поговорити між собою, оглянути виставку та смачно пообідати. Відтак почалася святочна програма.

Любомира Бойко розповіла коротку історію праці нашого відділу, згадавши про важливу подію, а саме – видання заходами 86-го Відділу книжки письменника Василя Барки “Жовтий Князь”. Книжка – оповідання про Голодомор була швидко розпродана як на еміграції, так і в Україні. На кінець доповіді п. Любомира прочитала власного вірша, чим захопила слухачів. Любомира – мисткиня пера! Часто дописує до журналу “Наше Життя”, а у 2007-му році видала свою збірочку оповідань “Ностальгія”.

Голова відділу представила Наталку Буняк, яка прочитала свого вірша, присвяченого 50-літтю 86-го Відділу СУА. Вірш написаний про перебіг життя нашого відділу, любов до України та нашої праці загалом. Присутні підтвердили своє одобрення бурею оплесків.

Слідував виступ сестер Оксани і Ліани Буняків. Наталка Буняк, з притаманною гордістю бабуні, представила своїх внучок. Сестри вже не раз виступали на українських імпрезах і захоплювали всіх своїм милозвучним співом. У їхньому репертуарі були три пісні. Перша – це дебют пісні “Не спи, моя думо” авторства Наталки Буняк, композиція Віктора Охріменка з Києва, музичне оформлення і виконання її внука Петруся Буняка. Пісня присвячена Союзникам 86-го Відділу СУА. Дует прозвучав гарно, мелодійно, з відтинком прихованого смутку за втратою молодих років. Варто зазначити, що багато віршів Н.Буняк поставлено

на музику. Вірші одобрені багатьма поетами в Україні. Деякі з них були виконані на МАЙ-ДАНІ під час революційних днів. Друга пісня – сольо Оксани Буняк “Одна калина” чарувала всіх легкістю виконання та чистотою голосу. Присутні плескали у такт, підспівуючи слістці. Третя пісня “ А я живий” була виконана Ліаною Буняк. Перед очима відкривалися біль та розпач розмови сина-вояка з матір’ю. Ліана зуміла передати пережиття, яке наповнює сьогодення України, і в не одного з присутніх покотилася непрошена сльоза.

Наступне виконання – гра на скрипці Андрія Гавриша було прийняте присутніми справжнім захопленням! Фортепіяновий акомпаніамент Лариси Крупи доповнював красу класичної музики композиторів Мирослава Скорика та Пабло де Сарасате.

Чудово написаний вірш авторства Дарії Курилко “Шевченко” продеклямувала сама авторка. Присутні привітали виступ щедрими оплесками.

Остання точка нашого концерту була для всіх справжньою насолодою. Виконання дуету “Лісова Пісня” в особах Людмили Грабовської та Алли Куцевич гарно і з піднесенням закінчили наше святкування 50-літнього ювілею.

На кінець нашого свята прозвучав Американський гімн та Український славень “Ще не вмерла України ні слава, ні воля”, які, стоячи, відспівали всі присутні в залі.

Наша живучість Держави – у дружбі нашого народу! Поки є об’єднаний український народ, доти буде одна невмируща УКРАЇНА.

Голова відділу М.Граб подякувала всім за присутність, побажала, дальших успіхів нашій організації СУА, доброго здоров’я і наснаги і закрила наше величаве і незабутнє свято.

Наталка Буняк,
заступниця голови 86-го Відділу СУА.

BRUNCH AND LITURGY BEGIN BRANCH 124 FALL SCHEDULE

On Sunday, September 28, 2014, the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church in Saint Petersburg, Florida, held a Holy Liturgy for living and deceased Ukrainian National Women’s League of America members. Afterward, many of the parishioners met at the church hall for brunch, to help raise funds for UNWLA

Branch 124. Brunch consisted of various quiche casseroles, such as vegetable, sausage and bacon, and bacon with roasted potatoes—all served with bread and butter and succulent watermelon for dessert. Drinks included coffee, tea, juice, and bottled water.

Ludmyla Semeniuk

Brunch was served by Branch 124 members: (L-r) first row: Olya Czerkas, Marion Serna, Orysia Petrina-Johnson, Irene Popovich; Second row: Irene Thompson, Gina Milinovich, Volodymyra Kuziw, Olena Makar, Karyn Klos, Marta Kozlov, Eva Reinhardt, Ludmyla Semeniuk.

NEWS FROM UNWLA BRANCH 3 IN PHOENIX, ARIZONA

It has been a busy year for our Ukrainian community here in Arizona. We have tried to keep up with all of our usual daily concerns of work and family while thoughts of Ukraine are always on our minds. Thankfully, we have had some happy events to add to the solemn ones held in our ongoing attempts to help Ukraine. We have remained and remain steadfast in providing events for the Ukrainian community during these troubling times and educating those interested in learning about Ukraine and the current situation there.

First, one of our happy events is that our Branch President, Chrystia Boyko, was elected to the UNWLA National Board as 2nd Vice President in charge of Membership and Organizational Affairs. Chrystia has certainly earned this honor. In her longtime role as President of Branch 3 and her membership in the UCCA, she has helped plan and preside over many, many events for the local Ukrainian community. I still remember how years ago when our children were young (I have known Chrystia for a long time), she demonstrated the art of making *pysanky* at various community locations. Now her children are grown, and this last August her son's wife gave birth to a baby girl, Chrystia's first grandchild!

Events such as births show how much we have to be thankful for as we live life from our safe location in the United States of America. Yet, now as we see Ukraine still embroiled in aggression from Russian troops and rebels in the East, it is hard not to become depressed or even angry. However, even though we are a small community, the Ukrainian spirit is strong here in Arizona, and we do what we can to help.

We feel that we have achieved some success in that we have been able to further the cause of Ukraine, even if only in small ways, such as through outreach events which educate non-Ukrainians in our greater Phoenix area about Ukraine. One such event was held in March at Arizona State University's (ASU) Melikian Center, which often hosts important guests from all the countries of the former Soviet Union and from Central Europe. On March 24th, five Ukrainian delegates visited America sponsored by the Open World Program and as guests of People to People International Greater Phoenix Chapter. They came to learn about the American educational system. Some of these invitees worked for Parliament members, and one was an Associate Professor at the Kyiv Mohyla Academy. The delegates not only spoke about issues relating to education,

but also voiced their thoughts and concerns about the situation in Ukraine. The audience included students and faculty of ASU and the general public interested in Ukraine; efforts are now being made to initiate an exchange with faculty and students at the Kyiv Mohyla University and ASU.

On the Sunday before the lecture at ASU, the delegates also attended the 200-year celebration of Taras Shevchenko's birth at the Ukrainian Cultural Center of Phoenix. At the request of the Ukrainian delegates, their itinerary included a visit to Senator McCain's office, which was a highlight, even though Senator McCain was away in Washington, D.C. They met with one of his assistants and had their photo taken there. In addition, Ukrainian delegates were hosted by some non-Ukrainians as well as by Ukrainians, which were small steps towards increasing knowledge of Ukraine.

Open World Program Ukrainian Delegates at Senator McCain's office in Phoenix, Arizona.

Ukrainians and non-Ukrainians from Arizona played an important role in the May presidential election in Ukraine. Arizona sent to Ukraine a number of American observers, only some of whom were of Ukrainian descent. A Ukrainian Independence Day Luncheon on August 24th was planned by members of the UCCA of Arizona with President Michael Dydyk and Chrystia Boyko presiding. It was held at the Ukrainian Cultural Center with four observers of the election giving presentations of their impressions and experiences while in Ukraine. They were introduced by Oksana Biskup, who was also an observer of the election in Odessa. In her re-

marks, Oksana stated how impressed she was at how many observers were not Ukrainian and even paid their own expenses. Another member of the Ukrainian community, Ray Badytskyj, went to Kyiv. Ray showed slides of Kyiv and the Maidan in particular. Ed Novak showed slides of Mykolaiv, where he was not only an observer, but also taught in a school when he was in the Peace Corps. A group of election observers from Arizona were led by Patience and James Huntwork, both attorneys in Phoenix. There were other attorneys, a judge, and a faculty member of ASU, who were part of this group. Ms. Huntwork, who had presented earlier at the ASU Melikian Center soon after returning from Ukraine, spoke at the Independence Day Luncheon about her trip to Kher-son while her husband had gone to Sumy. Lastly, an article explaining in more detail about Election Day in Ukraine was written and presented by a student, Emily Jay. At that time, there was optimism for the future of Ukraine because the election had been carried out in a fair and free manner, and fighting had subsided in the East.

Robert McConnell and his wife, Nadia, who recently received the title of Honorary UNWLA Member for her efforts on behalf of

Ukraine as director of U.S.-Ukraine Foundation, were also at the Independence Day Luncheon. Mr. McConnell, who lobbies for Ukraine in Washington, D.C., impressed upon all Ukrainians, and those who care so deeply about Ukraine, that we must continue to remind our government leaders about the need to support Ukraine.

Members of UNWLA Branch 3 are continuing to help their homeland. All profits from every event held at the Ukrainian Cultural Center are donated to help with the humanitarian needs of Ukrainian soldiers, and recently, UNWLA Branch 3 sent basic supplies to Ukraine to help save lives of wounded soldiers. We are just one of many organizations in Arizona and around the world who are trying to help Ukraine, even if only through moral support for the beauty and richness of Ukraine's culture. It is hoped that this increased awareness about Ukraine, as well as the actual physical help given, will bring about a safe, independent, and prosperous future for Ukraine as its people endeavor to fend off Russian aggression.

Kristina Efimenko,
Press Secretary for UNWLA Branch 3

A RARE OPPORTUNITY TO VIEW MAESTRO KAPSCHUTSCHENKO'S SCULPTURES AT THE UKRAINIAN CENTER IN PHILLY

by Petrusia Sawchak

On October 31st, a gala opening night reception was held in the Alexander Chernyk Gallery at the Ukrainian Educational and Cultural Center (UECC) in Jenkintown, PA, to view the sculptures of the late Peter (Petro) Kapschutschenko from the private collection of Andrew and Sophia Melnychuk from Brewster, NY. More than 100 guests attended this festive exhibition presented by the Philadelphia Regional Council of the Ukrainian National Women's League of America. The exhibition was made possible mainly by a grant from the Ukrainian Community Foundation of Philadelphia. Other sponsors were the UECC, MB Financial Bank, and Meest-US. The exhibition was held through November 2nd.

The forty magnificent sculptures on display were presented by Phyllis Doherty and Joan DeCosa, daughters of the Melnychuk family, who inherited the collection (which spanned the period from 1972-76) from their parents. According to

Mrs. Doherty, this unique collection was commissioned by her father from Maestro Kapschutschenko in 1972, and this showing is only the second time it has been exhibited. Phyllis Doherty said, "This collection is very dear to us—it is a very important and a moving part of our family's history." She added that owning these works was a tremendous responsibility, and that she wanted to share Petro Kapschutschenko's artistry with the entire Ukrainian American community, which has long appreciated the scope of his work.

During the reception, the opening remarks were given by Halyna Keller, and the mistress of ceremonies was Olenka Karpinich, both members of UNWLA Branch 88. The chair of the Ukrainian Community Foundation of Philadelphia, Roman Petyk, gave a brief biographical description of the artist's life during the keynote address. Maestro Kapschutschenko was born in Ukraine in 1915 and completed his studies in sculpture at

the Dnipropetrovsk Fine Arts Institute. After World War II in 1945, he lived in Regensburg, Germany, at a displaced persons' camp for four years, where he continued with his artistic endeavors among other talented people in the community.

In 1949, he immigrated with his family to Buenos Aires, Argentina, where he was known by his pseudonym, Pedro Enko. There he was appointed "Honorary Member of the Universidad Libre de Humanidades de Buenos Aires" for his artistry and contributions to Argentine culture. In 1963, he settled in Philadelphia, PA, taught at the Ukrainian Art Studio with Professor Petro Mehyk, opened his own studio, and created a majority of his works. His most famous sculptures were the large monuments to Metropolitan Vasyl Lypkivsky and St. Olha, Kyivan Princess, on the grounds of the St. Andrew's Ukrainian Orthodox Memorial Church in South Bound Brook, NJ.

In 1996, Kapschutschenko returned to Ukraine to exhibit his works at the Taras Shevchenko National Museum in Kyiv and later in other museums throughout Ukraine. There are now nine museums in Ukraine that include his works in their permanent collections. Among them are the Hetmanship Museum in Kyiv, the Taras Shevchenko Museum in Kaniv, the National Expocenter of Ukraine, and more recently, the Ostroh Academy, which added a piece in 2013.

In 2005, he was awarded the prestigious "Presidential Order of Artistic Merit" from President of Ukraine, Viktor Yushchenko. He passed away in 2006 in Lawrenceville, New Jersey, leaving his wife Zoia, and daughter, Dr. Ludmila Schmitt, both of whom have passed away since that time.

After this biographical account, personal

reflections were given by Phyllis Doherty, daughter of the Melnychuk family, and John Bruce Schmitt, Maestro's son-in-law. Mr. Schmitt described his father-in-law as a humble man, who was never arrogant about his accomplishments or abilities. Mr. Schmitt also emphasized the qualities of Maestro's works which make them exceptional: the form and the expressions and details on the faces which capture the precise moment and situation of the piece. He also talked about Petro Kapschutschenko's great patriotism, devotion, and love of Ukraine, which he carried with him for his entire life.

The elegant reception featured both the sounds of the Ukrainian *bandura* performed by Halyna Bodnar and Yuliya Stupen and Argentine acustica guitar music provided by Pedro Martinez and Joseph Costillo. Live art installations of Ukrainian and Spanish couples from the Voloshky Dance Ensemble offered homage to the artist who was born in Ukraine but lived a part of his life in Argentina. Completing this scene was an elaborate culinary assortment of scrumptious appetizers and sweets.

The exhibition was organized by Halyna Henhalo, President of the Philadelphia Regional Council, and co-chairs, Eryna Korchynsky and Halyna Keller. Petrusia Sawchak assisted. Other members of the committee included Oxana Farion, Oksana Henhalo, Halyna Karaman, Iryna Konyk, Andriy Korchynsky, Daria Lissy, Mariana Mokritski, Marta Pelensky, Halyna Pupin, Nadia Rusinko, Zoriana Sohatska, Oksana Voroch, and Bogdanna Yudina.

For more information about the exhibit or if you are interested in purchasing some of Petro Kapschutschenko's sculptures, please refer to <http://www.kapschutschenkosculptures.com>.

ГОСТІ СУА В ОКРУЗІ ОГАЙО

В суботу, 11-го жовтня 2014 р. до Округи СУА Огайо загостили голова СУА п. Маріяна Заяць та перша заступниця голови СУА п. Уляна Зінич.

На зустріч з гостями ввечері цього ж дня зійшлися 21 союзнянка нашої округи в ресторані на вечерю. Зустріч розпочалася молитвою. Голова Округи Дарія Федорів привітала гостей. Після вечері М. Заяць розповідала присутнім про працю, яку веде наша організація. Зокрема, вона згадала про тяжкий час в Україні, де потрібна допомога в кожній ділянці. Голова СУА подякувала за нашу працю, яку ми

вкладаємо на добро нашої організації. Зустріч пройшла в привітній атмосфері.

Наступного дня, в неділю після церковних Богослужень союзнянки зійшлися до домівки СУА, присутніх було 38 членок з усіх відділів Округи Огайо: 8-го, 12-го і 130-го. Молитвою СУА та гімном СУА розпочалася друга частина зустрічі. Присутні уважно слухали промову голови СУА п. Заяць про працю організації.

Тому, що була велика кількість присутніх, членки СУА просили, щоб провести Надзвичайні загальні збори Округи Огайо за згодою голови СУА. *Продовження на 32 стор.*

Sculptures from the Kapschutschenko collection.

Spanish Dancers and The Conductor.

The evening's performers.

Wild Spirit.

Some Committee members with Mr. Schmitt. L-r: Halyna Karaman, Oksana Henhalo, Co-Chair Erna Korchynsky, Andrij Korchynsky, Petrusia Sawchak, Co-Chair Halyna Keller, J. Bruce Schmitt, Halyna Henhalo, Oksana Voroch, Halyna Pupin, and Bogdanna Yudina.

Eryna Korchynsky with Jay and Phyllis Doherty, who inherited the Kapschutschenko collection.

Відбулися вибори Округної Управи. На пропозицію Стефи Олійар, підтриману Галею Поглід одногосно вибрано нову Округну Управу. Головою обрано Дозю Кріслату, яка почне свою працю від лютого 2015 року. А до того часу обов'язки голови Округної Управи

дальше виконуватиме Дарія Федорів. Друга заступниця голови і секретар – Оля Калущка. Скарбник – Влодзя Краснянська.

Приїзд наших дорогих гостей допоміг нам зберегти Округу Огайо, за що ми щиро їм дякуємо.

Дарія Федорів.

Шановна пані Голово СУА і Перша Заступнице Голови СУА!

Членки 130-го Відділу СУА ім. Княгині Ольги в м. Клівленді висловлюють Вам щире подяку за те, що Ви своїм приїздом вшанували нашу округу. Нам було надзвичайно приємно зустрітися з Вами і особисто поспілкуватися.

Наш 130-ий Відділу СУА на даний час начисляє 40 членок, більшість з яких записалися нещодавно. Ми дізналися багато нового і цікавого з виступу голови СУА Маріянни Заяць. Ми були вражені тим, скільки праці СУА вкладає з року в рік на благо України.

Ми дізналися, що, починаючи з 20-их років минулого століття, українські жінки об'єдналися і створили Союз Українок Америки, щоб спільними зусиллями творити добро для українського народу. Особливо зараз, у важкий для України час, дуже важливо, що СУА не залишається байдужим. Слухаючи промову пані Маріянни, ми зрозуміли, яке важливе значення відіграє наша організація в історії розвитку нашої держави. Ми пишаємось тим, що мали нагоду стати членками СУА і обіцяємо, що будемо спільно працювати для кращого майбутнього наших дітей і українського народу.

Також нам дуже приємно, що наша Світличка у Клівленді є однією з перших, яку заснував Союз Українок Америки. Наш 130-ий Відділ СУА опікується Світличкою, в якій ми навчаємо дітей любити Україну, її солов'їну мову, культуру та звичаї. Адже діти – це наша надія у світле майбутнє.

Доречно відзначити, що приїзд наших дорогих гостей М. Заяць і У. Зінич відіграв важливу роль у подальшій співпраці відділів нашої округи, а також скріпив нашу округу і дав натхнення для дальшої співпраці.

Слухаючи виступ голови СУА, ми всі пройнялися духом гордості за досягнення Союзу Українок Америки і бажанням й надалі працювати на користь українського суспільства. Щиро дякуємо за Вашу клопітку працю.

Лілія Лужанська, голова 130-го Відділу СУА.

Матінко Божа, захисти і збережи нашу рідну Україну!

Восени цього року ми з нашими вихованцями, дітьми з особливими потребами побували на Всеукраїнській прощі у Зарваниці. Це чудова святиня, яка вже протягом багатьох років кличе до себе тисячі паломників з усієї України та світу. Матір Божа вибрала цей куточок, щоб врятувати пораненого монаха, який колись утік від ворожих нападів. Пресвята Богородиця з'явилась тут у Чудотворній іконі, щоб показати всім людям невмирущу Божу Любов. Вже століттями над сріблястою долиною у Зарваниці біля цілющого джерела та Чудотворної ікони Матері Божої відбуваються духовні і фізичні зцілення.

Цьогорічна всенародна проща була особливою. Незважаючи на неспокій і тривоги, на біль людських душ, у Зарваниці витає атмосфера людського єднання, спокою, співчуття та любові. Тисячі паломників, хворі люди у візочках, немовлята прийшли сюди з великою надією, що у стіп Зарваницької Божої Матері зможуть отримати благодать миру. По особливому Боже милосердя відчувалося у Зарваниці. Бо дійсно велику силу має спільна і щира молитва. Паломники ішли пішки далекі дороги, щоб пожертвувати свій шлях за військових України, які відстоюють єдність і мир нашої Батьківщини, щоб принести до Чудотворної ікони Матері Божої щирі благання за мир, щоб тут помолитися за незабутніх Героїв України, які віддали найдорожче – життя за усіх нас, за рідну Неньку-Україну. Прочани з любов'ю вітали нашого Патріарха Блаженнішого Святослава Шевчука. А він, дякуючи духовенству і мирянам, зворушливо звертався до усіх: «Під час цієї прощі ми хочемо воєдино зібрати всі духовні сили нашого народу і просити у Господа Бога через заступництво Пречистої Діви Марії благословення, помочі, сили, миру і спокою для нашої землі. Бо саме молитва за мир – є метою цієї прощі...».

У Зарваниці щиро вітали прочан із Донецька, Харкова, Одеси, біженців із Слов'янська та інших східних регіонів України. Цього дня всі українці єдиними устами благали Бога і Пресвятую Марію про мир і спокій в Україні. Вогник надії сяяв у серцях людей, що віра в Бога здатна творити дива. Матінко Божа, захисти і збережи нашу рідну Україну!

Михайло Михайлинин, опікун знедолених дітей, м. Березани, Тернопільська обл.

A COMMON MALFUNCTIONING ORGAN—THE THYROID GLAND

Ihor Magun, MD, FACP

The thyroid gland is a butterfly-shaped organ located in the front of the neck. It is an endocrine gland that secretes hormones that control our metabolism. Disorders of this gland result in either underproduction or overproduction of these hormones. This article will primarily focus on the thyroid's hormonal underproduction, which is the more common disorder of the two.

The incidence of too little production—hypothyroidism—increases with aging and is more often seen in women than men (ratio about 10:1). Risk factors include previous head or neck irradiation, personal or family history of some type of autoimmune disorder, previous history of postpartum thyroiditis, treatment with certain medications (lithium, amiodarone, iodides), iodine deficiency (rare in the United States), and pituitary gland issues. In some cases, the origin of the disorder is idiopathic, or unknown. Hypothyroidism may also be seen in certain chronic, complicated medical conditions.

The symptoms of hypothyroidism are variable, and because the decrease in the hormone is gradual, many individuals do not feel drastic changes and feel that they are merely showing signs of aging or “that is just the way ‘they’ are.” The most common signs of the disorder include fatigue, a feeling of weakness, dry skin, hair loss, slower heart rate, weight gain, irritability, depression, irregular periods, inability to tolerate cold temperatures, infertility, reduced sweating, carpal tunnel syndrome, decreased memory or concentration, muscle cramps, and paresthesia, which is a tingling, burning sensation like the one experienced when one's limb “falls asleep.” Commonly associated conditions (which can trigger an evaluation for hypothyroidism) are anemia, very high cholesterol levels, celiac disease, low sodium levels in the blood, rapidly cycling bipolar mental disorders, and hypoparathyroidism, or an elevated concentration of the parathyroid hormone in the blood.

Diagnosis for hypothyroidism is a simple blood test that shows an elevated thyroid-stimulating hormone and decreased circulating thyroid hormones due to a malfunctioning thyroid gland. Unfortunately, there is no known cure for this condition and prescribed medications to manage thyroid hormonal levels must be a lifetime commitment on the part of an individual. The medication works best when ingested on

an empty stomach, and hormone levels must be checked periodically. It takes about six to eight weeks to obtain normal thyroid hormonal levels in the blood, or what is known as “euthyroid.” Once a patient has become euthyroid, less blood test monitoring is required.

The most common brand-name medication for the replacement of thyroid hormone is called Synthroid. It is advisable to request and obtain the branded Synthroid product instead of the generic substitutions. Insurance companies, due to cost containment, state that the generics are bioequivalent, but this statement is not always true. Different companies often provide generic thyroid hormone medications (called levothyroxine) that differ from each other in their bioequivalent levels by as much as twelve percent. So in fact, one time you may be taking a medication that is up to twelve percent higher in potency and another time it may be up to twelve percent lower. There are individuals that do take the non-brand product and are doing well, and you should not change what works for you. I am only stating that receiving a consistent quantity of medication from one company (Synthroid) is more reliable and may require less frequent blood tests since the amount prescribed will always be the same. Discuss your individual condition with your physician who knows you well and can make the best recommendation.

So the next time you go for your annual physical or if you feel you may be experiencing any of the possible symptoms outlined above, request an evaluation of your thyroid gland. If any deficiency exists, treatment is available, easy to initiate, and will provide you with the energy and relief so that you feel your “good ol’ self” again.

On an ending note, I would like to extend a sincere wish of good health, happiness and good times for Christmas and the New Year. I intend to keep you informed about topics that will be informative, cutting-edge, helpful, and interesting in the coming months.

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

Лис Микита від Святого Миколая

За вікнами військового шпиталю гриміли вибухи мін та ракет. Військовий доктор «Апостол», що дістав таке псевдо від вояків за свої «золоті руки», після складної операції присів на стільчику відпочити. Давним-давно, ще дві тисячі років тому, святі Апостоли Ісуса Христа покладанням своїх рук сціляли рани та повертали до життя, так і військовий доктор своїми «золотими» руками повертав до життя українських вояків, поранених в боях з московськими бандитами.

Раптом вибухи стали гучнішими. Доктор оглянувся на двері, з яких потягнуло запахом осені. В дверях стояв молоденький вояк, щось тримаючи за пазухою бронезахисної куртки. Коли доктор встав йому назустріч, вояк, поправивши за плечима автомата, несмілим голосом попросив:

- Ось тут, бачите, е-е, лисичка, чи скоріше лисеня, воно має зламану ніжку... Ви не думайте, що я ... Я знаю, що у вас роботи багато. Але ця лисичка врятувала мені життя... Прошу... - вояк замовк і протягнув докторові руденького звірка. Доктор «Апостол», стримуючи посмішку, з теплотою в очах глянув на молоденького вояка, що поруч з ним, високим і міцним, здавався хлопчаком.

- Скільки тобі років, друже? - якимось мимоволі запитав, - і як тобі ця «лисичка» спасла життя?

- Та вісімнадцять, - і густо почевонів, що знову сказав неправду, як і тоді, коли записався добровольцем до війська, не маючи ще й сімнадцяти, і продовжив: - Та я почув в час канонади, що щось пищало в кущах. То я поповз туди. Дивлюся, - а то дерево впало і придавило лапку лисичці. Коли я відкочував те дерево, то на те місце, де я перед цим лежав, влучила ворожа міна... Отаку ямище вирила! Було б вже по мені, якби не вона..., лисичка.

- Добре, друже вояче, давай сюди свого рятівника... Ходімо зробимо йому перев'язку. Але хочу тобі сказати, що ти трохи помилився. І то декілька разів. По-перше, це не лисичка і не лисеня, а песик... Є така порода маленьких собак, подібних до лисичок. Тож вже нехай буде зватись Лис Микита. Читав Івана Франка? Чи ти проти? Та й немолодий вже так той Микита. Десь так в роках, як і мій синок Тарасик. А якщо ти віриш, що це він тобі врятував життя, то теж хочу тобі сказати, що врятували тебе від ворожої міни також твоє добре серце і твій Ангел-хоронитель. Отже, бери свого рятівника. Ніжка зростеться.

- Але ж він, як ви кажете, цей Лис Микита пропаде у нас! Може б...

- Добре, візьму до себе, і доктор відвернувся, ховаючи очі, що засльозилися. Молоденький вояк пригадав йому синочка Тарасика.

- То я побіжу.
Слава Україні! -
приклав руку до шолома воїн.

- Героям слава!
- відповів доктор.

Проїшла осінь, наступили холоди. Лис Микита видужав і ні на крок не відходив від доктора. А в часи короткочасних снів військового хірурга намагався зігріти йому ноги, вкладаючись на них клубочком.

Сьогодні свято Святого Миколая. Ще вчора звечора Тарасик довго не міг заснути, бо молився до Святого Миколая. Просив, щоб Миколай не приносив йому ніяких подарунків, лише, щоб допоміг татові приїхати на свято додому з війни, або хоча б зателефонував. Ось і мама плакала вночі, тихенько схлипувала, щоб не розбудити його. А він все чув. Мама казала, що тато не може подзвонити тому, що вороги можуть засікти місце, звідки українські вояки хочуть дати звістку про себе своїм рідним. Тоді стріляють в те місце з гармат.

Перевернувся Тарасик на ліжечку, щоб послухати, що мама робить на кухні і почув, як щось зашелестіло під подушкою. Знайшов там пакуночок з цукерками... А хіба він малий? Таке з минулого місяця має вже аж шість років! Та й не цукерків він просив. Але за мить вже тягнув з-під подушки подарунки від Святого Миколая.

У великій залі дитячого садочку, куди з нагоди свята зібралися діти з своїми батьками, Тарасик стежив, як святий Миколай роздавав дітям подарунки. Знав, що на свою чергу треба ще почекати, бо спочатку подарунки діставали малята з молодших груп. Правда, йому здалося, що Святий Миколай дуже подібний до дядка з їхньої церкви. Тарасик встав, щоб краще придивитися, як тут широко відчинилися двері. В них постала постать високого військового. Мама скрикнула і кинулась до дверей. Тарасик кулею метнувся за нею. В кімнату ввійшов Тато.

Коли щаслива родина прийшла додому, в сінях їх зустрів рудий песик, що боязко поглядав за мамою та Тарасиком.

- Знайомтеся. Це - Лис Микита, - сказав тато, - його по дорозі додому передав для тебе, Тарасику, Святий Миколай.

Святослав Левицький.

Голубці (дуже смачні)

Одна велика головка капусти савойської (кучерявої), по пів горнятка (сир) ячмінної крупи (barley) і рижу, чверть горнятка гречки, пів горнятка сушених грибів, одне горнятко свіжих грибів, одна велика цибуля, сіль і мелений чорний перець до смаку, зелень петрушки, сушені сливки (по одній до кожного голубця).

Капусту легко запарити, розібрати листочки і зрізати хребці. Ячмінну крупу намочити на ніч. Воду злити, залити холодною водою так, щоб лише вкрила крупу і кип'ятити 20 хв. Риж промити і кип'ятити 10 хв. Так само гречку кип'ятити 10 хв. Всі крупи варити в підсоленій воді.

Сушені гриби замочити на ніч, воду злити і відтак залити нею голубці. Залити гриби холодною водою і варити до готовності (відвар також використати для голубців).

Цибулю дрібно нарізати і легко підсмажити, додавши потім нарізані соломкою свіжі гриби і підсмажити разом з цибулею.

Як все охолоне, вимішати разом, додавши нарізані соломкою зварені сушені гриби, сіль і перець до смаку, дрібно нарізану зелену петрушку.

Завивати голубці, всередину кожного класти по одній сушеній сливці.

Дно форми вистелити зрізаними хребцями капусти, порізаною селерою. Викласти голубці одним шаром, залити водою з грибів так, щоб рівень води був на рівні голубців (як замало відвару, долити води). Легко посолити і додати кілька лаврових листків. Накрити алюмінієвим папером і пекти в печі при 350°F 1 год.15 хв.

Короп у вині

Короп – 2 штуки, 4 зубці часнику, 1 склянка білого сухого вина, 5 ст. ложок олії, сіль, перець до смаку, 2 гілочки петрушки, 1 стебло селери.

Справленого коропа добре промити і обсушити. Натерти зверху сіллю. Часник розтерти з сіллю і натерти цією сумішшю коропа всередині. Зсередини коропа скропити олією і покласти гілочку петрушки і кусок селери. Черевце риби стягнути дерев'яними шпичками. На дно форми для запікання налити ложку олії, покласти коропа, згори полити 2 ложками олії, підлити кількома ложками вина. Пекти рибу при 350°F 25-30 хвилин, часто поливаючи вином. Під час печення коропа не обертати, щоб не пошкодити його. Викласти на полумисок, як охолоне.

Пампушки космацькі пісні

2 горнятка (сир)води, пів горнятка олії, пів горнятка цукру, 2 великі ложки сухих дріжджів, мука (скільки займе тісто).

Воду, олію і цукор змішати, закип'ятити і відставити, поки стане тепле. Додати дріжджі, муку досипати потрошки і місити тісто, щоб було легке і пухке. Накрити полотняним рушничком і поставити в тепле місце, щоб об'єм тіста збільшився у два рази.

Викласти тісто на стільницю і виробляти пампушки. Поки виробиться останній, перші вже можна смажити у великій кількості олії. Викладати на паперовий рушник в один шар, а відтак на полумисок, посипаючи з усіх сторін цукровою пудрою. Готові пампушки можна заморозити.

Марія Стефак, членка 64-го Відділу СУА.

MASHA ARCHER

'*maria muchin*'

Available at...

Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

Saks Fifth Avenue
1001 State Street
Santa Barbara, CA • 805-884-9997

Available online...

www.masha.org • RubyLane/mashaarcher
Etsy/MashaArcher • Ebay/mashabay

Florida Trunk Shows

Salon Margrit • Palm Beach • Feb 20, 21
Marissa Collections • Feb 24-25 • Naples •
239.263.4333

visit www.masha.org for info and updates

masha archer design studio • san francisco • 415.861.8157 • www.masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych	– 1st Vice President
Christine Boyko	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Roksolana Misilo	– 4th VP – Public Relations
Iryna Buczkowski	– Recording Secretary
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Zoriana Haftkowycz	– Communication/Media Secretary
Oksana Antonyuk	– Treasurer
Vera N. Kushnir	– Financial Secretary
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large
Oxana Dats	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Lidia Bilous	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Chryzanta Hentisz	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Ola Movchan Novak	– Members-at-Large Chair

REGIONAL COUNCILS

Tamara Petrasczuk (acting)	– Detroit
Halyna Henhalo	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Xenia Rakowska	– New Jersey
Daria Fedoriw	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Co-Liaisons for Branches-at-Large
Olya Czerkas	

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Maria Tomorug	– Member
Roma Shuhan	– Member
Renata Zajac	– Alternate
Jaroslawa Mulyk	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Editor-in-Chief of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

**СТІПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212)228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ – серія 3, ст. 3 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок з Київщини, Волині та Буковини.